

గ్రంథాలయసర్వస్వము

ఆంధ్రదేశ, గ్రంథాలయసంఘపక్షమున ప్రకటింపబడు సచిత్రమాసపత్రిక.

సంపుటము ౬] మార్చి, ౧౯౨౫ [సంచిక ౭

సంపాదకుడు: అయ్యంగి వేంకటరమణయ్య.

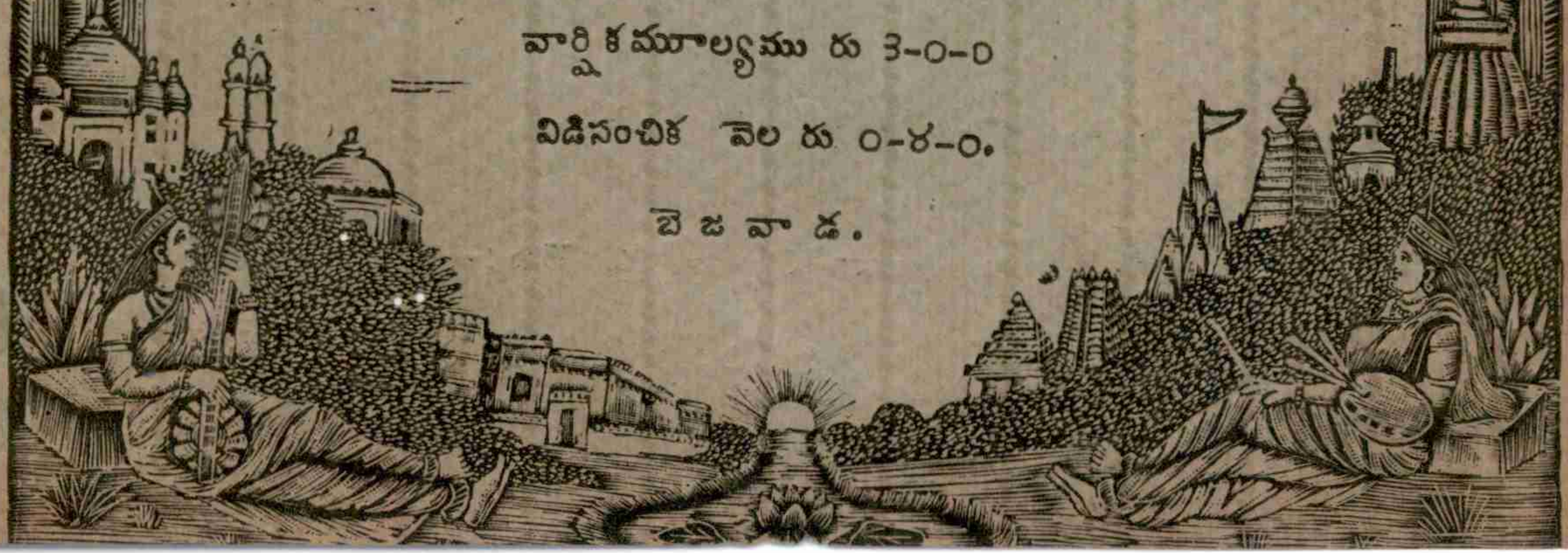
విషయ సూచిక

౧	తృతీయ అఖిలభారత గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభ	౧౬౭
౨	అఖిలభారత గ్రంథాలయ సంఘము	౧౭౧
౩	గ్రంథాలయములు	౧౭౨
౪	పోతన వేమనలయుగము	"
౫	భారతవర్షమునందలి ప్రాచీనసరస్వతీ భాండారములు	౧౭౩
౬	శ్రీ సరస్వతీనిలయ వార్షికోత్సవము—ధర్మవరము	౧౭౯
౭	భాండాగారములు—పుస్తకములు	౧౮౨

వార్షికమూల్యము రు ౩-౦-౦

విడిసంచిక వెల రు ౦-౪-౦.

బె జ వా డ.

జడకుచ్చులు

సుప్రసిద్ధాంధ్ర కవులగు

రాయప్రోలు సుబ్బారావు

గారి నూతన గ్రంథము

— వెల రు 1-0-0 మాత్రమే

జస్మభూమి.
 తమ్ముడా!
 ఆంధ్రమాత.
 ప్రబోధము.
 పుస్తకము.
 వసంకము.
 శక్తి.
 వసంతవికాసము.
 శేషచైత్రము.
 పూవు.

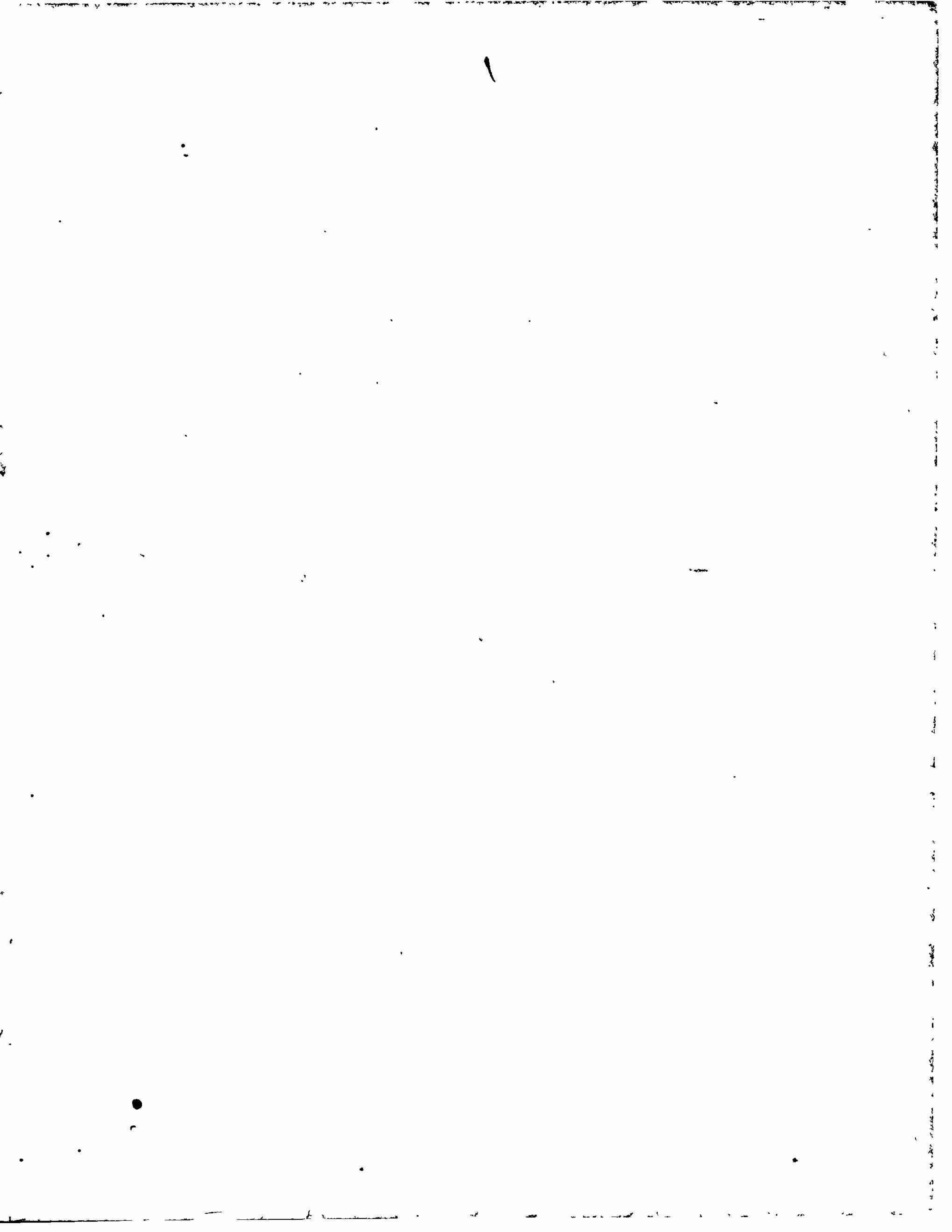
పూజ.
 విరహపీడి.
 పిలుపు.
 మధుమాలి.
 గీతాందేహి.
 ప్రవాసరాధిక.
 సఖినంపరణం.
 మేఘము.
 ఎవరు?

కోయిల.
 కనకము
 ధ్యానిబుద్ధప్రతిమ.
 కవిత.
 ఆచారక్షయము.
 ఒకమాట.
 రాధపిలుపు.
 తిలకము.
 రామలింగారెడ్డి.
 కలియుగార్జునుడు.

అను విషయములమీది వద్యము లిందు గలవు.

వలయువా రిట్లు వ్రాయవలెను:—

ఆంధ్ర పరిషత్తు: బెజవాడ

పరబ్రహ్మణ్యకాంక్షాం దేహీం • భుక్తిముక్తి ఫలప్రదాం
ప్రణమ్య స్తోమి తామేవ • జ్ఞానశక్తిం సరస్వతీం.

ఆరవ సంపుటము.

గ్రంథాలయ సర్వస్వము

ఏడవ సందిక్.

తృతీయ ఆఖిలభారత గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభ

కర్నాటక రాష్ట్రమునందున్న బెల్గాంజిల్లా పరిసరమునందు కాంగ్రెసునకై ప్రత్యేకముగ నిర్మితమైన విజయ నగరమునందు 1924 సం॥ డిశంబరు నెల 20 తేదీనకుదయ మురి-30 గంటలకు ఈసభ సమావేశమయ్యెను.

భారతవర్షముయొక్క వివిధభాగములనుండి 1000 మంది ప్రతినిధులు విచ్చేసిరి. మైసూరు, పునకొట్ట పంస్థానములనుండియు, బొంబాయి విశ్వవిద్యాలయము నుండియుగూడ ప్రతినిధు లెఱచిరి. ఇతర సభలతో సంబంధములేకుండ ప్రత్యేక మీసభకుగూడ కొంత మంది ప్రతినిధులు విచ్చేసియుండిరి. భారతవర్షముయొక్క వివిధప్రాంతములనుండి పెక్కుమంది క్రైస్తవ మహాశయులుగూడ విచ్చేసియుండిరి.

ప్రారంభ సభ ప్రారంభింపబడెను. ఆహ్వాన సంఘాధ్యక్షులగు శ్రీ డి. కే. భారద్వాజగారు ప్రతినిధులకు హృదయపూర్వకముగ స్వాగతమిచ్చిరి. వారి యుపన్యాసమునందు ప్రస్తుత దేశస్థితిగతులను వివరించి, దేశము నిష్ఠుడు కలవర బెట్టుచున్న ఆసంఖ్యాకములగు సమస్యలనుగూర్చి జనసామాన్యమునకు జ్ఞానాభివృద్ధిని గలుగజేయుటకుగాను గ్రంథాలయములను స్థాపింప

వలసిన యావశ్యకతను విఫలముగా జచ్చించి కే. తదుపరి దేశబంధు చిల్లగంజనవాసుగారు అధ్యక్షత వహించవలెనని ఉపహించుచు వేసువరపు రామ దాసు పంతులుగారు, దాసుగారు గ్రామజీవన పునర్నిర్మాణమునకై ప్రారంభించిన నూతన కార్యక్రమమును గూర్చి వివరించి స్వవహాయ విలసితమును స్వపరిపాలనా భాసితంబున నగు గ్రామమునందు గ్రంథాలయము ప్రాధాన్య భాగమై యున్నదని చెప్పిరి. వీరియుపపాదనను జి. హరి సర్వోత్తమరావుగారు కన్నడభాష యందు బలపరిచిరి. మైసూరు పంస్థాన ప్రతినిధియగు సి. చంద్ర శేఖరయ్యగారు కూడ ఈయుపపాదనను బలపరచుచు దేశబంధువాసుగారు జనులయొక్క నిజమైనదాసుడనియు అందుచేత ఈసభాస్వక్షత వహింప దాసుగారు అన్ని విధముల నర్హులనియు జెప్పిరి. అప్పుడు వందేమాతర భావములు జెలగుచుండ దేశబంధు "దాసుకీజై" అను పాకలు మిమ్ముముట్టుచుండ దాసుగారు అధ్యక్ష పీఠ మలంకరించి ఈక్రింది విధమున ఉపన్యాసమిచ్చిరి.

అధ్యక్షకోపన్యాసము.

ఈ సభను అధ్యక్షత వహించుట నాకెంతయో ఆనందముగ నున్నది. విలయనగా ఈ యుద్యమము ప్రజల

మనమును వారి కుండు కొరతలలో ముఖ్యమగు కొరతను తొలగించుటను గూర్చి ఉద్బోధన జేయుచున్నది. ఈ మూడవ ఆఖిలభారత గ్రంథాలయ సభను దేశీయమహా జనసభతో బాటు ఈ బెల్గాంపట్టణముననే జరుపుట మిక్కిలి ఆనుకూలమగు సంగతి. ఇందువలన ఈ యుద్యమమునకు ఎక్కువ ప్రోత్సాహకృత గలిగి దేశ సేవాత్పరులు ఎక్కువమంది ఇందును గూర్చి తక్షణ క్రియుక్తులు విని యోగించుటకు తగువిధమున వానిని ప్రేరణ జేయుటకు సావకాశము గలిగినది. మన దేశీయులందరమును ఇప్పుడు భారతజాతీయతా సాధనిర్మాణమునెడి మహాత్కార్యమున నిమగ్నులమై యున్నాము. ఇది కేవల రాజ్య తంత్రమును స్వాధీనపరచుకొను పని మాత్రమేగాదు. కావున మన దేశమునందలి అన్నితరగతుల ప్రజలను చేతనైన కృషి జేసి, ఈ మహాత్కార్యమునకు తోడ్పడ వలసియున్నది. నా ఆభిప్రాయమునందు స్వగాజ్యము ఇంత విపులమైన అర్థము కలదిగా నున్నది ఈ ఆభిప్రాయమునే నేను ఇదివరలో ఎక్కువగా చెప్పియున్నాను. కొందరు స్వరాజ్యమునకు సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యమును, మరికొందరు బ్రిటిషు సామ్రాజ్య అధినివేశ దేశములతో బాటు రాజ్యతంత్రమును కలిగియుండుటయు పర్యాయ భదములుగా వాడుచు ఈ శబ్దమునకు పరిమితమును అర్థమును కల్పించుచున్నారు. రాజ్యతంత్ర ధురీణునియొక్క ముఖ్యవిధి బాటియొక్క నిర్మాణమునకు తగిన వసతులు సమకూర్చుట. ఇట్లాలోచించినచో భారతజాతియొక్క పరమావధిని పొందుటకు రాజ్యాంగ స్వాతంత్ర్యము ఒక సాధనము మాత్రమే యగుచున్నది. కావున భారతీయులు వెంటనే నిర్వర్తింపవలసిన కార్యము మిక్కిలి గొప్పదిన్ని ఎక్కువ కష్టముతో కూడకొన్నదియును నగు చున్నది. రాజ్యాంగ స్వాతంత్ర్యముగల దేశములలో జాతీయనిర్మాణమునకు వలయు ద్రవ్యము రాజ్యము యొక్క బొక్కసమునుండి వ్యయపెట్టబడును. మన కుండు దౌర్భాగ్యమువలన మన దేశమున అట్లు జరుగుట లేదు. మనము ఆవలంబించు కార్యవిధానములన్నియు స్వయంసహాయముమీద ఆధారపడవలసినవిగా యున్నవి. మన పురోభివృద్ధి దేశీయుల స్వయం సహాయముమీద ఆధారపడియున్నదను విషయము మన దేశ ప్రజలు పూర్తిగా గ్రహింపలేదు. మన శక్తులను మన ధనమును కట్టు బాట్లకు లోబరచి రాజ్యాంగమువారి సహాయము కొరకనే జాతీయాభివృద్ధికి కావలసిన ముఖ్యసాధనము లను మనము సమకూర్చుకొనవలసి యున్నది.

మీ యుద్యమము మిక్కిలి శైశవ వాచన యందున్నది. ఇందువలన కలిగెడు లాభములను పజ్జిలు ఇంకను గుర్రె రుంగుటలేదు. మన పూర్వులు చేసిన మహాత్కార్యములను గూర్చి మనము పలుమాకు చెప్పకొనట కేవలము వృధాడంబముని ఇతరులు మనలను హాస్యము చేసిన చేయుదురు గాక! మన పూర్వులకు విద్యయందు గల పక్షపాలమును మన మెన్నడును మరచజాలము. కాశీ, తక్షశిలా, పాటలీపుత్రము మొదలగు ఉన్నతవిద్యాస్థానముల యందు గొప్ప గ్రంథాలయములు స్థాపింపబడి ప్రవృద్ధి నొందుటతో పాటు ప్రతిదేశాలయమును ఆకాలమున ఒక విద్యాపీఠముగా విలసిల్లెను. గ్రీకు దేశము లోవలె ప్రతి గ్రామమునందును ప్రజలు తమపనులు తీరిన పిదప సమకూడి అన్యాయ : హాయము చే తమజానాభి వృద్ధిని చేసుకొనుటకు తగినపరిస్థితులు అప్పటికాలమున ఉండెడియుండెను. చరిత్రాత్మకమగు విషయము నొకదానిని మీకు జ్ఞప్తికి దెచ్చుచున్నాను. గ్రీకు, లోము మొదలగు ఐరోపా దేశము లందు వెలుగుచుండెను జ్ఞానజ్యోతి అంత రించి ఆ ఖండమంతయు అజ్ఞానతమిరములలో మునిగి యున్నప్పుడు ఐరోపా దేశములు జ్ఞానభిక్షుకై యాచించినది తూర్పు దేశముల అప్పటికాలమున ప్రాచ్యపరిజ్ఞానమే— అందుముఖ్యముగా మహామ్మదీయ పరిజ్ఞానము— ఐరోపా ఖండమునకు జ్ఞానదానము చేసి ఆ ఖండపు ఆధునిక చరిత్రకు శంఖుస్థాపన చేసినది. కేవల శాస్త్రములు, కళలు, వాఙ్మయములందు మాత్రమునే గాక గ్రంథాలయ స్థాపనము నందు గూడ ప్రాచ్యత్వములకు ప్రాచ్య దేశములు గరుసా నము నలంకరించు చున్నారు. ఆధునిక ప్రాచ్యత్వ గ్రంథాలయములు నిరుపమానమగు అప్పటికాలపు మహమ్మదీయ ఖాళీపులచే స్థాపింపబడిన మహోన్నత గ్రంథాలయముల యొక్క అనుకరణములు కాదా! అయితే వర్తమాన కాలమున నిజమాడవలెనన్నను ఆభివృద్ధిపొందవలెనన్నను మనము ప్రాచ్యత్వ దేశములనే జ్ఞానజ్యోతికై మన దృష్టిని ప్రసరింప చేయవలసియున్నది. మన దేశీయులకు విద్యనభ్యసంప జేయు పద్ధతులయందును కట్టు బాటులయందును మన మెంతయో వెనుకబడియున్నాము పరిస్థితులు మారినకొద్దీ ప్రాచ్యత్వ దేశములందలి విద్యా విధానములు మారుచు మనలను ఆశ్చర్యనిమగ్నుల జేయుచున్నవి. ప్రజానాభ్యు మిక్కిలి హెచ్చినది. ముద్రిత గ్రంథములు తండోపతండములైనవి. గాకపోకలు అతి సులభములైనవి. దూరపుపట్టణములు కూడ దగ్గరకు వచ్చినట్లు కనబడుచున్నవి. పట్టణములకు పల్లెలకు సన్ని

హిత సంబంధమేర్పడినది. ఈ అన్ని కారణములచేతను ప్రాచీన విధానముల ననుసరించి మన దేశమున ప్రజా సామాన్యమునకు విద్యాభివృద్ధి జేయుటకు వీలుపడదు. ముఖ్యముగా మనము గమనించవలసిన విషయ మొకటి యున్నది. ఆధునిక పరిస్థితులయందు గురుశిష్య ధర్మము సంపూర్ణముగా నశించినది. ఇది సహజమైనది.

బిరోపా ఖండమున స్వసహాయము వలననే విద్యో పార్జనము చేయు సాధనములు ప్రజాసామాన్యమునకు పొరగ్రంథాలయముల మూలమున సమకూడు చున్నవి. ఇట్టిప్రతిష్ఠావనలు మన దేశమున లేని కారణమున అట్టి విసతులు మన ప్రజలకు లభించుటలేదు. గ్రంథాలయములు కేవల గ్రంథములను భద్రపరచు స్థానములే కావు. అవి స్థాపించబడియుండు పరిసరమంతయు జ్ఞాన తేజముతో ప్రకాశింప జేయుటకు. కేవల గ్రంథములను లభించు పాండిత్యమును కొందరు హాస్యము చేసినను “తన్వో పదేశము చేయు గ్రంథము సంయమిందుగ్రీల హృదయ నాశమునుండి బయలు వెడలు రక్తమువంటిది. అవిశ్రాంత జన్మోపయోగము కొరకై నిక్షేపము చేయబడినవిగా నున్నవి” అని ఆంగ్ల కవి శేఖరుడగు “కాపరు” మహా కవి చెప్పిన మాటలు మనకందరకు అనుభవ నిద్రనులేపు. అయితే అసంఖ్యాకములగు గ్రంథములు ముద్రితములగు చున్న సదసత్వస్థక విచక్షణా కార్యము కష్టసాధ్య మగుచున్నది.

మియుద్యమము జయద్రవము గాతమని నేను సర్వేశ్వరుని ప్రార్థించుచున్నాను; మియుద్యమము మూలమున మన దేశమున గ్రంథాలయములు విరివిగా స్థాపించబడుగాక! ఎవరు జ్ఞానవంతులు కాకుండ నిగో ధించుటకు ఎవరికిని అధికారిము లేదు. అట్లుగాక ప్రజా సామాన్యముందలి ప్రతివ్యక్తికిని జ్ఞానము సమకూడునట్లు సాధనవిధానమును నిర్మాణము చేయుట దేశాభివృద్ధిని గోరు ప్రతిభాంతీయుని యొక్క ముఖ్య కర్తవ్యమై యున్నది.

అధ్యక్షులు వారి యుపన్యాసము ముగియగానే, ఇతరపనుల తొందరపలన వెళ్ళవలసియుండుటచేత పం గాలు స్వరాజ్యపాటీక నాయకుడగు టి. సి. గో స్వామిగారిని అధ్యక్షులుగా నియమించి సభాధానమును విడచిరి.

కార్యనిర్వాహక సంఘాధ్యక్షుని నివేదిక.

అంతట అఖిలభారత గ్రంథాలయసంఘ కార్యనిర్వా హక సంఘాధ్యక్షులగు శ్రీ సూరివేంకట నరసింహశాస్త్రి గారు ఈ క్రిందవివరించిన ప్రకారము కార్యనివేదికను సభ్యులకు వివరించి చెప్పిరి.

“మొదటి అఖిలభారత గ్రంథాలయ ప్రతినిధుల మహాసభ” మద్రాసునందు జరిగినది. ఆసభవారు “అఖిల భారత గ్రంథాలయసంఘము” నకు నిబంధనల నేర్పర చుటకుగాను ఒక ఉపసంఘమును ఏర్పాటుజేసెను. ఆ ఉపసంఘమువారిచే ఏర్పగుపబడిన నిబంధనలు కాకి నాడయందు 1923 డిశంబరు నెలలో జరిగిన ద్వితీయ అఖిలభారత గ్రంథాలయ మహాసభయందు అంగీకరింప బడెను. మరియు ముందు వత్సరము జరుగవలసిన పని గూడ అప్పుడే నిర్ణయింపబడెను. అప్పుడు నిర్ణయింప బడిన కార్యక్రమము ఈ క్రింద వివరింపబడినరీతిగా మూడు విధములు గా నున్నది.

- (1) భాంతవర్షమునందున్న ధక్ష్మగ్రంథాలయముల యొక్క చరిత్రను తయారుజేయుట.
- (2) రాష్ట్రీయ గ్రంథాలయ సంఘముల నేర్పర చుట.
- (3) గ్రంథాల యోద్యమమునకుగాను ఆంగ్లేయ భాషయందు మూడు మాసముల కొకసారిపత్రికను ప్రక టించుట.

గ్రంథాలయచరిత్ర తయారు చేయుటకొరకు హిందూదేశమునందు మాకు తెలిసినంతవరకు గ్రంథాల యములకెల్ల ప్రశ్నల పత్రమును బంపితిమి. కాని ఇంత వరకు నుమాకు 24 గ్రంథాలయములు మాత్రము వానిని పూర్తిజేసి పంపినవి. దేశమునందుగల గ్రంథా లయ నిర్వాహకులందరికిని వినతిపత్రము లంపబడినవి. ఈ తీరుగా గ్రంథాలయములయొక్క చరిత్రను తయారు జేయువలసిన ఆసశ్యకత అందరికిని తెలిసేయున్నది. అలహాబాదునందున్న పానినీ ఆఫీసువారుఅయిదారుసం వత్సరముల క్రిందట గ్రంథాలయములయొక్కయు, శాస్త్రసంఘములయొక్కయు డైరీ నొకదానిని ప్రక టించినారు. కాని ఇటీవల దానిని తిరిగి ప్రకటింపలేదు. ఇంతేగాక, గ్రంథాలయములనుగూర్చి తెలియవలసిన విశేషములన్నియు అందు తెలుపబడియుండలేదు.

రాష్ట్రీయ సంఘములలో ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘమును, ప్రకాశింపట రాష్ట్రీయ సంఘమును ఈ సం

6

ఘనునకు కాఫీసంఘములుగా చేరినవి. పునహా నగర మందున్న మహారాష్ట్ర గ్రంథాలయసంఘము కొంత పనిచేసినది. కాని ఇప్పుడు సరిగా పనిచేయుటలేదు. తమిళరాష్ట్రమందును, వంగదేశమందును రాష్ట్రీయ సంఘముల స్థాపనకై గట్టి ప్రయత్నములే జరిగినవి. త్వర లోనే సంఘములు స్థాపనకాగలవు.

గ్రంథాలయములలో చాలభాగము దేశభావల యందే నిర్వహింప బడుచుండుట చేతను రాష్ట్రీయ గ్రంథాలయ సంఘములు పనిచేయవలసిన విషయము లలో దేశభాషాభివృద్ధియే ప్రాధాన్యత జెంది యుండు టచేతను భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రీ సంఘముల నిర్మాణమే ఈ సంఘనిబంధనల యందు ఏర్పరుపబడినది. ఈ రాష్ట్రీగ్రంథాలయసంఘములు ఏర్పడుటకు చెండు మార్గములు గలవు. ఒక రాష్ట్రీయసంఘము అదివరకే పని చేయుచున్న పలు గ్రంథాలయము లుండవచ్చును. అట్టి చోట్ల ఆగ్రంథాలయము లన్నియు సంయుక్త విభాగము ననుసరించి రాష్ట్రీ గ్రంథాలయ సంఘము ఏర్పరచవచ్చు ను. కొన్ని రాష్ట్రీయములందు గ్రంథాలయస్థాపనోద్దేశ్యమే వ్యాపన జేయవలసి యు దవలసి వచ్చును. అట్టి చోట్ల గ్రంథాలయోద్యమ భిలాషులు పనిచేయవలసిన కార్యదీక్షాపరులును నగు కొందరిని చేర్చి ఆ రాష్ట్రీ యునకు మధ్యస్థానమున రాష్ట్రీయ గ్రంథాలయ సంఘ మును ఏర్పరుపవచ్చును. ఇట్లు నిర్మాణమైన సంఘము ఈ యుద్యమమును గూర్చి యుండుగా రాష్ట్రీయసంఘ ప్రచారము సలిపి పిమ్మట గ్రంథాలయ సంఘముల స్థాప నకు పూనుకొనును.

ఈ రాష్ట్రీయసంఘములు చేయవలసిన పనులను ఈ క్రిందివిధముగా, మూడుభాగములుగా విభజించ వచ్చును. (1) ప్రచారణకార్యము (2) నిర్మాణ కార్యము (3) సాంకేతిక భాగము.

ప్రచారణకార్యము సామాన్యముగా వార్తాపత్రకల మూలమునను, సభల మూలమునను జరుపవలసియుండును. మన యుద్యమముయొక్క స్వరూపస్వభావములను బట్టి మనము ఫలమును, దృష్టిని, విభ్రాంతి జెందించున-తటి విద్యచ్ఛక్తి తీవ్రముతో చూపింపజాలము. అనుక్షణము ముందు కృషి చేసినగాని మనకు ఫలము చేకూరుదు. రాజ ధానీ నగరిములందున్న మహాత్ములగు గ్రంథాలయాధికారులే ఈ యుద్యమముయొక్క సాంకేతిక భాగము. కొరకు కృషి నల్పగలరు. ఒక గ్రంథాలయము చేసిన

గ్రంథవిభజన పట్టికలును గ్రంథవర్గీకరణములును లేకుండ వాఙ్మయము అభివృద్ధి చెందనేరదు. సర్వాంగసంపూర్ణ మగు గ్రంథాలయము లున్నగాని ఇట్టి పట్టికలు తయారు చేయుటకు నీలండదు.

పల్లెటూరు గ్రంథాలయములవలన కలిగెడు లాభ ములు అమితములు, అనంతములు. అవి కేవల గ్రంథ నిక్షేపములే గావు. ఆధునికభారతీయ గ్రంథాలయములు ప్రాచ్యపాశ్చాత్య సంస్థల ఉత్తమభాగములను ఏకత్ర సమావేశపరచి, మేళవింపజేసిన సంస్థలై యున్నవి.

పిమ్మట ఆంధ్రదేశమందలి గ్రంథాలయోద్యమమును గూర్చి నూత్నముగా వివరించిరి. ఆంధ్రరాష్ట్ర గ్రంథాలయ సంఘముయొక్క కృషి స్వల్పోముఖము. ఆ సంఘమువారు విద్యార్థివశము మించిన నయస్సుగల వారి ఉపయోగముకొరకై తాత్కాలిక పాఠశాలను నిర్వహించిరి. ఇక నెన్నియో దేశాభివృద్ధికరములై నట్టియు, భాషాభివృద్ధికరములై నట్టియు విధమున కృషి సల్పిరి. కడచిన మూడునాలుగు సంవత్సరములచుండియు నారతభూమి రక్తసాతరహితమై నట్టియు ద్వైత్య రాహిత్యమై నట్టియు స్వరాజ్యసమరమున నిమగ్నమై యుండటచే గ్రంథాలయోద్యమమువంటి సంస్థానముకు విజృంభించుటకు తగిన సావకాశము కలుగకపోయెను. ఇప్పుడు ప్రజలు మామూలస్థితికి తిరిగి వచ్చిరి. దాన శీలురగు లక్ష్మీపుత్రులు గ్రంథాలయములను గొప్పవాస ములు చేయుచున్నారు. మొన్న మొన్ననే కేటపాలెం వాస్తవ్యులగు ఊలుకూరి వేంకట సుబ్బారాయశ్రేష్ఠి గారు రమారమి అయిదువేల రూపాయలు విలువగల భవనమును గ్రంథములను ప్రజాసామాన్యమున కర్పించి ధన్యలైరి. కార్యదీక్షాపరులగు దేశారాధకులు ఈ యు ద్యమముకొరకై తమ జీవితమును వినియోగపరచుటకై ముందుకు వచ్చుచున్నారు. మన దేశమును ప్రస్తుతము చీకాకపరచుచున్న సమస్యలలో పెక్కింటిని సమా ధానపరచుటకు గ్రంథాలయస్థాపన తగు సమర్థము కలిగి యున్నదని నొక్కివక్కాణించుచు తమ యుపన్యాస మును విరమించిరి.

ఉపన్యాసములు

వారి యుపన్యాసమైన పిమ్మట వంగదేశమునుండి వచ్చిన ముశీలకుమారఘోషుగారు గ్రంథాలయముల ఆదర్శములనుగూర్చి చక్కని యుపన్యాసమిచ్చిరి. ఆనం

తరము మైనూరు సంస్థాన ప్రతినిధియగు వై. చంద్ర శేఖర అయ్యరుగారు వారిరాష్ట్రమందలి గ్రంథాలయోద్యమమును గూర్చియు, పుదుక్కోట సంస్థాన ప్రతినిధియగు ఏ. ఎస్. ముద్దు కృష్ణగారు వారిసంస్థాన గ్రంథాలయోద్యమమును గూర్చియు వ్యాసములను జదివరి.

తీర్మానములు

ఆసంతరము ఈతీర్మానములు చేయబడినవి.

(1) హిందూదేశమందుగల వివిధగ్రంథాలయములును, గ్రంథాలయోద్యమాభిలాషులును, "భారత గ్రంథాలయ సంఘము"నందు సభ్యులుగాచేరి దేశమందంతటను అప్పడప్పడు జరగు గ్రంథాలయ సభల ప్రాల్లాసుచు, భారతగ్రంథాలయసంఘ కార్యదర్శికి వారిగ్రంథాలయములను గూర్చిన వివరములను రిపోర్టులను పంపవలసినదని ఈసంఘమువారు కోరుచున్నారు.

(2) ఒకటికంటె ఎక్కువ గ్రంథాలయములుగల రాజధానిపట్టణములందును తదితర ప్రధానస్థలములందును గల గ్రంథభాండాగారము లందరును గలసి ఆయాపట్టణ గ్రంథాలయసంఘములను స్థాపించి, గ్రంథాలయకాస్త్ర విషయములను అభివృద్ధిలోనికిదెచ్చి దేశమందు గ్రంథాలయ నిర్వహణమును అందరికిని తెలియునటులజేయుదు రని ఈసభవారు కోరుచున్నారు.

(3) పాఠశాలలో విద్యనభ్యసించు వయస్సుమది గినవారు జ్ఞానాభివృద్ధి నొందించుకొను సాధనములు మన దేశమున ఇప్పటికాలమున లేకుండుట మిక్కిలి నష్టకరముగ నున్నదిగనుక అట్టికోరతను దీర్చుటకై గ్రంథాలయ సంఘములు అట్టి మూడుముదిన వారికి విద్యాభివృద్ధి నొందించుటకును సమర్థమగు తాత్కాలిక పాఠశాలలను

స్థాపించవలెననియు, అందుకుతగిన వాఙ్మయమును ప్రచురించవలెననియు, ఈసభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

(4) అఖిలభారత గ్రంథాలయ సంఘము యొక్క పని మలభముగా నెరవేరుటకు ప్రతిరాజధాని యందును గ్రంథ భాండాగారముల సభలను సమకూర్చి జాతీయ విద్య వ్యాపించుటకుగాను మార్గముల నన్వేషింపవలసిన దని ఈసభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

(5) జాతీయ పాఠశాలలందును కళాశాల లందును గల ఉపాధ్యాయులకును విద్యార్థులకును ఉపయోగము గానుండుటకై వివిధవిషయములను గూర్చిన గ్రంథముల యొక్క ప్రకటనను రాష్ట్రీయ గ్రంథాలయ సంఘములు చేయవలయునని ఈసభవారు తీర్మానించుచున్నారు.

(6) ప్రస్తుత దేశస్థితిగతుల ననుసరించి స్త్రీలకు ప్రత్యేక గ్రంథాలయములు అత్యంతవసరము గనుక అట్టి గ్రంథాలయములను స్థాపించుటకును లేదా ఉన్న గ్రంథాలయములలోనే స్త్రీలకు ప్రత్యేకకాఖ్యను ఏర్పరచుటకును వాటిని విరివిగా ప్రోత్సహించుటకును గ్రంథాలయోద్యమాభిలాషులను ఈ సభవారు కోరుచున్నారు.

ముగింపు

తీర్మానములు ముగిసిన పిమ్మట అధ్యక్షుల వహించిన గోస్వామిగారులేది తమ అంత్యోపన్యాసమునందు దేశమును కలవరబెట్టుచున్న అనేక సమస్యలను పూర్తి జేయుటకు ఈ గ్రంథాలయోద్యమమే ప్రాముఖ్యతను వహించినదనియు అందుచేత భారతవర్షమునందంతటను ధర్మగ్రంథాలయ స్థాపనము విరివిగా స్థాగవలెననియు జెప్పి తమయుపన్యాసమును ముగించిరి. అంతట టంగుటూరు ప్రకాశం గారు అధ్యక్షులకు వ.దనము లర్పించిరి. అంతటితో సభముగిసినది.

అఖిలభారత గ్రంథాలయ సంఘము

ఈసంఘముయొక్క సామాన్య సమావేశము 28.12.24 లేదిన బెల్గాంనందు నిజయనగరశిబిరమున సమావేశ మయ్యెను. ఆప్పుడు ఈ సంఘమునకు ఈ క్రిందిప్రకారము ఉద్యోగుల నెన్నుకొనిరి:—

ఈ సభకు అధ్యక్షులగు దేశబంధు రామగారే ఈ సంఘమునకు అధ్యక్షులుగా నుండురు.

ఇదివరలో ఉన్న ఉపాధ్యక్షులకు అదనముగా శ్రీయుత టి. సి. గోస్వామిగారిని ఉపాధ్యక్షులుగా ఎన్నుకొనిరి.

అయ్యింకి వేంకట రమణయ్యగారిని తిరిగి జనరల్ కార్యదర్శిగా నెన్నుకొనిరి. కళా వేంకటరావుగారిని సంయుక్తకార్యదర్శిగా నెన్నుకొనిరి.

నూరి వేంకట నరసింహశాస్త్రిగారిని కార్యనిర్వాహక సంఘమునకు ఉపాధ్యక్షులుగా ఎన్నుకొనిరి.

నుశీల మూరఘోషుగారిని వేరొక కార్యదర్శిగా నెన్నుకొని వారిని వంగ దేశమందు ఈ యుక్త్యమును వ్యాప్తము జేయవలసినదని కోరిరి.

ఈ సంఘాధ్యక్షునకు సహకారులుగా నుండుటగాను శ్రీయుత పి. డి. సర్కారుగారు, యన్. సి. ఘోష

గారును సహాయకార్యదర్శులుగా నెన్నుకొనబడిరి.

వీరు గాక కార్యనిర్వాహక సంఘసభ్యులు కూడ ఎన్నుకొనబడిరి.

1860 సం. 21 నెం. ఆక్టుక్రింద ఈ సంఘమును రిజిస్టరీ చేయుటకు తీర్మానించిరి

1924 సంవత్సరముయొక్క లెక్కలను ఆడిటుచేయుటకు ఆడిటరుగారగు చంద్రశేఖరరెడ్డిగారిని నియమించడమైంది.

గ్రంథాలయములు

యక్కనూడెం తాలూకా ప్రజాసభకు అధ్యక్షులగు శ్రీ మాగంటి శీతయ్య యం. యల్. సి. గారు తమ అధ్యక్షకోపన్యాసముం దిట్లు జెప్పిరి.

ప్రతి గ్రామమునను ముఖ్యముగ నొక గ్రంథాలయముండవలెను. గ్రంథాలయములు గ్రామములయం దైక్యతను బోషించుటకు దోడ్పడగలవు. నిర్వ్యాపారతను దూరమొనర్పగలవు. గ్రామ్యజీవనమునకు వేటుపురుగువలె నున్న యొక మత్యరాహిత్యమునకు నిర్వ్యాపారత జనని. పనిపాటులులేని సమయములయందే లేనిపోని వివాదములుపుట్టి యవి యనేక విధముల బెరిగి గ్రామముల న్నాశనము చేయుచున్న సంగతి. మీ రెఱుంగనిది కాదు. గ్రంథాలయమున్నచో సద్గ్రంథ పఠనముతో కాలక్షేప

మొనర్పదను. వార్తాపత్రికలవలన దేశపరిస్థితుల నవగాహ మొనర్చుకొందురు. ఇతర దేశము లేయేతీరున సాంఘిక, ఆర్థికాది విషయములలో నభివృద్ధి బొందుచున్నవియు గ్రహించెదరు. తద్వారమున నిర్వ్యాపారత దూరమై ఐకమత్యత యభివృద్ధియై తొల్లింటి గ్రామ్య జీవనమును జవిజూచెదరు. కావున ముఖ్యముగ ప్రతి గ్రామమున నొక గ్రంథాలయముండవలె యవసరమని మఱల నొక్కి చెప్పుచున్నాను. ప్రతి గ్రామమునను శివ కేశవాలయములు రెండును కనబడుచున్నవి. ఈయాలయములు లేని యూర కాలు బెట్టరాదని ఘోష్యులయభిప్రాయము. ఈకాలమున మనమంతలో సరిపెట్టుకొనక అందు గ్రంథాలయమునూగూడ జేర్చి ముఖ్యముగ మూడాలయములుండవలెనని నిర్ధరించవలసియున్నది.

పోతన వేమనల యుగము

ఈ పోతనము విజ్ఞాన చంద్రిక వారి “దక్షిణాఫ్రికా చరిత్ర” గ్రంథకర్తలగు శ్రీయుత దిగవల్లి వేంకట శివరావు బి. యే. బి. యల్ గారిచే రచింపబడి పవెల్ ఆండ్ మోర్ హె దు వారిచే బహుకరింపబడినది. ఇందు పోతన వేమనల కాలము చక్కగ విశదీకరింపబడుటయేగాక ఆనాటి వాఙ్మయ మతస్థితులు స్ఫుటముగఁ దెలుపబడినవి. మఱియు పోతనగారి భాగవతము లోనికథాచమత్కృతి, రసపోషణము, కవితావిశేషములు మొదలగునవి పోతనగారి పద్యరత్నములతో స్థాలీపులాక న్యాయమున చక్కగఁ జూపబడినవి. ఇంతియేగాక వేమనగారి నీతులు, లాకోక్తు లుగల పద్యరత్నములు

చాలవరకు మనోహరముగ వ్రాయబడినవి. వేమన గారి అంతర్గతబోధకమగు పద్యములు తుదిని కొన్ని వ్రాయబడినవి. మొత్తముమీద నీగ్రంథము చదువుకొలందిని రసవత్తరమై చదువరుల కాహ్లాదము గొలుపును. ఇటులే యింక యీగ్రంథకర్త గారు గ్రంథాలయకనము గావించి మహాకవులచరిత్రములురచియించి ఆంధ్రభాషకమూల్యాలంకార మొనరింతురు గాక యని కోరుచున్నాము. ఆంధ్రభాషాభిమానులెల్లరు చదువదగియున్నది. వలయువారు;— బెజవాడలోని శ్రీ గ్రంథకర్తగారికి వ్రాసిన బడయగలరు. దీని వెల రు 0—8—0 లు మాత్రమే.

భారతవర్షమునందలి ప్రాచీనసరస్వతీ భాండారములు

కే సాగస్వతరక్షణము

ప్రాచీనకాలమునందు విద్యనభ్యసించుపదతి యిప్పటి వలె నుండునదికాదు. ఆకాలమునందు గురువు ముఖ్యమున శిష్యులు పాఠములను గంఠపాఠము జేయుచుండిరి. ఈవిధముననే గ్రంథముల నెల్ల కంఠ పాఠము జేయుచుండిరి. వ్రాతప్రతులయందు స్థానిత్యములుండుట నెజమగుట చేత ఆకాలమునందు శ్రుతిపాండిత్యమునే యొక్కవగ విభిన్నవిధముల విధింపబడిరి. ఇందుచేత విద్యార్థికి తానుజనిన గ్రంథములెల్ల కంఠస్థములై పుస్తకాపేక్షలేకయే ఎప్పుడేనిషయము కావలసినునదిగఱజ్జ ప్రియమందుచుండెడివి. పుస్తకములను వ్రాసి జాగ్రతపాఠముకొనుట సామాన్యముగా నాభ్యుక్తుల పనియగుట గూడ ఆకాలమునందు శ్రుతిపాండిత్య మేయొక్కవ వ్యాప్తము గానుండుటకొక కారణమై యుండవచ్చును. ప్రాతిమోక్షమును కావ్యము బొద్దులకు మిక్కిలి పవిత్రవంతులైన కావ్యము. దీనిని ప్రతిచురమందును నెలకొకసారి భిక్షులు చదువవలసియుండును. ఏమతమునందైన దీనిని కంఠపాఠముగా వల్లింపగల భిక్షులు లేనియెడల, తమకు సమీపముగానున్న మఠమునుండి దీనిని చింతనముచేసిన భిక్షువునిపిలిపించి వల్లింపవలయును. అంతేగాని గ్రంథమును దెప్పించుకొని చదువగూడదని నిర్ణయింపబడెను. భిక్షులు ఎన్నోకాలమునందు స్రయాణము జేయగూడదను నియమముగలదు. కాని యేభిక్షువైన తనయవసానకాలమునందు తా నెరిగియున్న నూతనముల నితరులకు జెప్పవలెనని వాంఛించి, కోరినప్పుడు వారీనియమును మిరవచ్చును. ఈ సంగతులనుబట్టి ఆకాలమునందు శ్రుతిపాండిత్యమున కెట్టి ప్రాధాన్య మియ్యబడెనో తెల్లము కాగలదు.

“ఫాహియాను” అను చీనాదేశ యాత్రికు డయి దవ శతాబ్ది ప్రారంభమునందు “వినయ” అను బౌద్ధ మతగ్రంథసంపాదనాకథమై భారతవర్షమునకు వచ్చి నప్పు డాయన కాగ్రంథముయొక్క వ్రాతప్రతు లెక్కడను దొరికియుండలేదట. గురువు ముఖ్యమూత్రము పాఠములను జెప్పచుండిరట.

ర ప్రాచీనకాలమునందలి గ్రంథాలయములు

భారతవర్షమున ప్రథమమున గ్రంథభాండారముల నేర్పరచినది బౌద్ధులని చెప్పవచ్చును. “ఫాహియాను” సంస్కృతభాషను చదువుటకును, గ్రంథముల ప్రతులను వ్రాసికొనుటకును మాదుఃత్సరముల కాలమును పాటలీ పుత్రుడు గడిపియున్నాడు. మఱియు, మహాసాంఘికము, సర్వాస్తివాదము, సంయుక్తాభిధర్మహృదయ శాస్త్రము, పరినిర్వాణవైఫల్య నూత్రము, మహాసాంఘికాభిధర్మము, అను గ్రంథములను గూడఁ జూచెను. ఈ గ్రంథముల కన్నప్రాచీనములగు సంస్కృత గ్రంథముల వ్రాతప్రతులు మధ్యాసియానుండున్న బౌద్ధ విహారములయందు గానుపించినవి. కాని అయిదు, ఆరు ఏడు శతాబ్దులయందు బౌద్ధవిహారములు దేశమునందంతటను ప్రబలి, విద్యావ్యాపంగమునకును, వివిధములగు కళల యభివృద్ధికిని కారణభూతము లయ్యెను. అప్పుడే మహాయానపౌరాణిక బోధనలు ప్రాముఖ్యతను వచ్చి శాస్త్రము, వేదాంతము, మతము, మన్నగు విషయములను గూర్చిన గ్రంథములు విశేషముగ ప్రబలింపి. అసియాఖండమునంతకును నల్కద విశ్వవిద్యాలయము మాత్రు రా జ మై వెలసినప్పటి నుండియు గ్రంథభాండారములకు ప్రత్యేకముగ గొప్ప భవనములు నిర్మింపఁబడు చుండెను. బౌద్ధజైన మఠము * లాయా మత గ్రంథములకు నిలయములైన రీతినే గుప్తవంశ చక్రవర్తుల కాలమున దేశమందలి దేవాలయము లన్నియు సనాతన ధర్మగ్రంథములకు నిలయములయ్యెను. దేవాలయములు మొదలగువానికి గ్రంథములను దానము చేయుట పరమోత్కృష్ట మగు కార్యమని హేమాద్రి తనదాన ఖండముందు † జెప్పియున్నాడు. పౌరాణిక మతము సాయలే గాక బౌద్ధజైన మతావలంబకులు గూడ దీనిని ఘనకార్యము క్రింద పరిగణించిరి. ? ఈకాలమునాటి శాసనములుగూడ గ్రంథములను దానమిచ్చుట యందుగల ప్రాశస్త్యము నుద్ఘోషించు చున్నవి.

* వీనిని విహారము అనియు సంఘారము అనియు ఉపాశ్రయము అనియు మఠము అనియు బిరిచెదరు.

† Referred to in Buhlers Indian Paleography P. 99

?Crasastis of the old Manuscripts.

పశ్చిమ హిందూదేశము నేలిన వలాభిరాజులచే వ్రాయబడినట్టి శ్రీ. త. ౫౬౦ సంవత్సరము నాటిదగు నొక కాసనమునందు, బౌద్ధభిక్షులదగు దుద్ధమతము యొక్కయు ఉపయోగార్థమే సద్ధర్మ పుస్తకములను గొనటకై విరాళము నొకరిచ్చినట్లు జెప్పబడినది. ఇప్పటికినిగూడ జైనులలో ధనవంతులు గ్రంథప్రతులను వ్రాయించుటకును, పవిత్రగ్రంథముల విభివృద్ధిపఱచుటకును మతాధికారులకు విశేషద్రవ్యము నొసంగెదరు. అందుచేత పశ్చిమ హిందూదేశమున జైనగ్రంథాలయములయందు ఒకే గ్రంథమునకు వందలకొలది ప్రతులు గూడ వేర్పడినవి. "అహమ్మదాబాదు"నందున్న ఒక గ్రంథాగారమునందు "అవశ్యక నూత్రములు" అను జైనగ్రంథముయొక్క నాలుగువందల వాగ్రతప్రతులు గలవు.

౫ మూడు విధములగు గ్రంథాలయములు.

బౌద్ధ, జైన మతములయందుగల గ్రంథాలయములను గూర్చియు, హిందువుల దేవాలయములయందుగల గ్రంథాలయములను గుఱించియు నింతవరకు జెప్పితిమి. ఈ రెండును ద్వివిధములగు పరిజ్ఞానములకు నిలయుమై యొప్పియున్నవి. కాని కాలక్రమమున చక్రవర్తుల పోషణచే తాకిక సారస్వతము అభివృద్ధియైన కొలదిని రాజధానిములును, సభామండపములునుగూడ గ్రంథ భాండారములకు నిలయుమలయ్యెను. నేటికిని యీ త్రివిధములగు గ్రంథభాండారములకును దృష్టాంతములు నిలిచియున్నవి. ఇట్లు నిలచియున్నవానిలో మొదటి తరగతివగు పశ్చిమ హిందూదేశమునందలి జైన భాండారములును, ద్వితీయములయందున్న గ్రంథాలయములును తంజావూరు, కాశ్మీరము, నేపాలు, మైసూరు రాజధానిములయందున్న గ్రంథభాండారములును, రాజపుత్ర సభామండపములయందున్న గ్రంథభాండారములును ముఖ్యములైనవిగ నున్నవి.

౬ ప్రసిద్ధములగు బౌద్ధగ్రంథాగారములు.

బౌద్ధమతభిక్షులకు సంబంధించిన ప్రాచీన గ్రంథాలయములకెల్ల పెద్దదియు, ప్రఖ్యాతివంతమైనదియు నగు గ్రంథాలయము "నలంద" గ్రంథాగారమైయున్నది.

భారతవర్షమున ప్రాచీనకాలమునందు గల విశ్వవిద్యాలయముల యందెల్ల యీ గ్రంథాగారమే అగ్రస్థానమును వహించియున్నది; ఈ గ్రంథాగారము రత్నోదధియను నామముచే విఖ్యాతవంతంబగు తొమ్మిది యంతస్తులుగల దేవాలయమునందు పెట్టబడి యుండెను. "బుద్ధగయ" యందు గల తొమ్మిదియంతస్తుల దేవాలయమునే యిదియు పోలియుండెను. ఈ గ్రంథాగారము మహాయన హీనయన బౌద్ధగ్రంథములకెల్ల రక్షకపలమని చెప్పనొప్పును. ఈ గ్రంథములయందెల్ల "ప్రజ్ఞాపరిమితసూత్రము" "సమాజగుహ్యసూత్రము" అను తాంత్రికగ్రంథములు ప్రాధాన్యములు. ఈ గ్రంథాగారమునందలి గ్రంథములన్నియు యేమయ్యెనో చెప్పటకాధారములేమియు లేవు. కానిఈమతమునందున్న క్రొత్త శిష్యులొకనివలన అవమానింపబడి తీర్థికి భిక్షులొకడు దీనిని తగులబెట్టెనని తిబెతుదేశమునందు ప్రచారమునందున్న ఒక కథ వలన తెలియుచున్నది. ఇవకముచే బౌద్ధమత గ్రంథములన్నియు అందు తగులబడకుండ రక్షింపబడెననిగూడ ఆకథయందే చెప్పబడియున్నది. ఈసంగతి ఎనిమిదవ శతాబ్దమునందు జరిగినట్లుల దోచుచున్నది. ఏడవశతాబ్దమునందు నలందవిశ్వవిద్యాలయము ఉచ్ఛదశయుం దున్నప్పుడు మన దేశమునకు చీనాదేశస్థుడగు హ్యునిత్స్యాగు అను యాత్రికఁడు విచ్చేసెను. † ఆయన గ్రంథములయొక్క వ్రాతప్రతులను విలువగల యితర వస్తువుల ననేకముగ సంపాదించెను. కాని దొంగలుదోచుకొనుటచేతను, ప్రమాదవశమువలనను, అనేకసారులు వాని నన్నిటిని గోలు పోయెను. అయినను తుదకు బుద్ధునియ స్తికలయొక్క ఏబది శకలములను, వెండి బంగారులతోడను చందనము తోడను చేయబడిన బుద్ధునిప్రతిమలను, ఇరువది గుఱములమీద వైచి ౬౫౭ వ్రాతపుస్తకములను దనదేశమునకుఁ గొనిపోగలిగెను. తన దేశమునకు పోయిన షిమ్ములు, ఆయన తన జీవితశేషమునంతయు భావాంతరీకరణమునందే గడపెను. అందుచేత ౬౬౦ సంవత్సరమునం దాయన తన సారస్వత పరిశ్రమను ముగించునప్పటికి ద్వివిధములగు దేబ్యునినాలుగు గ్రంథములను చీనా భాషలోనికిఁ దేగలిగెను. భారతవర్షముయొక్క విజ్ఞానైశ్వర్యమును చీనా, జపాను, కొరియా మున్నగు దేశముల

† Early History of India by Mr. Vincent Smith P. 3.

కుంగొనిపోగలిగిన మహాత్ములయందీయవయొకరు. ఈకారణముచేతనే మహాయన బౌద్ధసిద్ధాంతములను గూర్చిన ప్రాచీన సంస్కృత గ్రంథము లనేకములు జన్మస్థానము గుర్తించిన భారతవర్షమునందు లభ్యము గాకున్నను, వాని భాషాంతరీకరణములు మాత్రము చీనా, జపాను దేశముల యందుగల దేవాలయ గ్రంథభాండారముల యందు సురక్షితముగా నున్నవి.

“నలంద” విశ్వవిద్యాలయముయొక్క ప్రాముఖ్యత క్షీణించుటకు ప్రాగ్భించినప్పు డీ మగధరాజ్యము నేలుచుండిన “పల” రాజుల యాదరణక్రింద “ఉదంతపురి” యందును “విక్రమశిల” యందును రెండు విశ్వవిద్యాలయములు బయలుదేరెను. ఈరెండు విశ్వవిద్యాలయములకు ననబంధముగ మిక్కిలి ప్రాముఖ్యత జేచిన రెండు గొప్పగ్రంథాలయములు గలవు. నలంద, ఉదంతపురి, విక్రమశిల గ్రంథాగారములనుండియే అసంఖ్యాకములగు గ్రంథరాజములను దీసికొనిపోయి తమ భాషను టిబెత్తు దేశీయులు విశ్వర్యనంతముగ జేసికొనిరి. గ్రంథాగార ముండబడిన ఉదంతపురి విహారము “నలంద” “బుద్ధగయల” యందున్న విహారముల కంటె మహాత్తరమైనదిని చెప్పెదరు. ఈ యుదంతపురి గ్రంథాగారమునందు బౌద్ధమత సంబంధములును సనాతన మతసంబంధములును గగు గ్రంథములు అసంఖ్యాకముగ నుండెను. ౧౨౦౨ క్రీ. శ. సంవత్సరమునందు బీహారు దేశమును భక్తియారు ఖిల్జీ జయించినప్పుడు వాని నేనానియగు “మహమ్మదు బిన్ బిబి” చే నీ గొప్పగ్రంథాగారము తరలబెట్టబడెను.

ఉత్తరహిందూస్థాన మందున్న విహారములలో చాల గమనీయమైన మనదేశమునకు వచ్చిన మహమ్మదీయులవలననే నిర్మూలము గావింపఁ బడింది. అందుచేత భిక్షులు తాము మోయ గలిగినన్ని మత గ్రంథములను దీసికొని “నేపాలు” దేశమునకు పారిపోయిరి. టిబెత్తుదేశమునను హిందూదేశమున కతరును నేపాలు దేశమునందును మాత్రమే బౌద్ధమతమునకు సంబంధించిన సంస్కృత గ్రంథములలో కొన్నియైన దొరకినవి. ఈభాగములను మిక్కిలి

శ్రద్ధతో పుశీలించిన బౌద్ధమతమును గూర్చిన అమూల్యములగు విషయములను బోధింపగల అపూర్వ గ్రంథము లింకను బయలు వెడల వచ్చును. నేపాలు దేశమునకు భిక్షులచే గొనిపోబడిన అమూల్యములగు గ్రంథరాజములను గొన్నిటిని మనప్రభుత్వము వారిచే నియోజితులగు మంత్రులు సంపాదించి ఇ గ్లాండునకు గొనిపోయిరి. ఇదిచాలక ఆ దేశమునకు మంత్రులుగు మహారాజుచంద్రపక్షీరుజుగు బహద్దగు గారు ౧౯౦౯ సంవత్సరమున ఆక్సుఫోర్డు నగరమునందలి బోడ్లియను గ్రంథాలయమునకు ౬౩౩౦ సంస్కృత లిఖిత గ్రంథములను ఉచితముగ నొసంగి మనదేశమునకు యథార్థముగా దారిద్ర్యమును దెచ్చెను. మనదేశమునకున్న యైశ్వర్యమే సారస్వతైశ్వర్యము. ఎంత వెండిపోయినను బంగారమెంత పోయినను దిగులు పడవలసిన పనిలేదు. కాని యీ విజ్ఞానైశ్వర్యవస్తువుయొక్క పరిమితి యందు కొంతభాగము నైనను గూడదీయగల వారెవ్వరును లేరు. ఖిలమయి పోవుచున్న యధగ్యణవేదము యొక్క వాస్తవప్రతినిక దానిని ఆస్రియా దేశమునకు పోకికొనిపోయి దాని పుటలన్నిటికిని ఫోటో గ్రాఫులను దీసియుంచెరి. ఆ ఫోటో గ్రాఫులను మైసూరునందున్న గ్రంథాలయమునందు మన మిప్పుడు చూడగలము.

జైనగ్రంథాలయములు

బౌద్ధగ్రంథాలయములు నశించినప్పటికిని వానిస్థానమును జైనగ్రంథాలయము లాక్రమించుకొనినవి. బౌద్ధమతమువలనే జైనమతమును భారతవర్షమునం దింకను జీవించియే యున్నది. రాజపుత్రస్థానము, గుజరాతు, పతాను, జసల్ మీరు, నూరతు, కాంబే, అహమ్మదాబాదు మున్నగుపట్టణములయం దనేక జైను ఉపాశ్రయములున్నవి. వీనియన్నింటికిని గూడ జైనులయొక్క మతముచరిత్రములను తెలియజేయునట్టి ముఖ్యగ్రంథములు గలిగిన గ్రంథాగారములుకలవు. వీనికి “భారతీభాండారము” అని పేరు. జైన భాండారములయందు ప్రాముఖ్యములగున వన్నియు దక్షిణహిందూస్థానమునందే గలవు. వీనిలో పతాను * అహమ్మదాబాదు, వద్వాహ, నూరతు,

* ఇది బరోడా రాజునునందునుగి. ఈ గ్రంథాలయమునందలి అనేక గ్రంథములు కలగవచ్చును.

కాంబే, తిరూరు, జపల్ మిరు, భట్నీరు నగరములందు గల గ్రంథా గారములందు ప్రతిదానియందు పదివేల వ్రాత ప్రతులుకలవు. పూర్వకాలమున 'అన్నిల్ వాడ' అను పేరు గల "సిద్ధాపురపతాను" అనునది పదనొకొండు పన్నెండు శతాబ్దములయందువలె నేటికిని జైను మతమునకు ఆట పట్టయియున్నది. ఆచటి యుపాశ్రయములయందు 'శ్రావ కు'లని పిలువబడు యతులు చాలమంది నివసించెదరు. ప్రతి యుపాశ్రయమునందును మత గ్రంథముల వ్రాత ప్రతులు కొన్ని భద్రపరుపబడియుండును. కలము జరిగిన కొలదిని గ్రంథముల సంఖ్యయు, ప్రామాఖ్యతయు కూడ వెచ్చు చుండును. పతాను నగరమునందు పదికంటె నెక్కువ ఉపాశ్రయములుగలవు. వీనిలో గొన్ని చాళుక్య రాజుల కాలమున ప్రారంభింపబడినవై యున్నవి. అందుచేత ౧౨, ౧౩ శతాబ్దముల గ్రంథములు మన కంటె లభ్యమగును. వీనియందు గ్రంథములు అట్లపెట్టెలయందు భద్రము చేయబడినవి. ఒక్కొక్క పెట్టెయందు పదిమొదలు పదు నైదువరకు వ్రాత గ్రంథములుండెను వీనిని యతులు తిలచు గడిచి చెదివి వినిపించుచుండురు. అందుచే నివి గాలి పోసికొని చెడిపోక నిలచియున్నవి. జైను మతములయం దెల్లడలను వ్రాత గ్రంథములను మిక్కిలి శ్రద్ధాభక్తులతో కాపాడుచుండిరి. జైన, బౌద్ధ, శైవ, వైష్ణవ గ్రంథాలయములన్నిటియందును గ్రంథముల ప్రతులను వ్రాయు పనిని యతులే నిర్వహించుచుండిరి. గీరియందు వీరి సామగ్గ్యము నిరుపమానము. అందుచేత నేపాలు దేశ ప్రభువుయొక్క గ్రంథా గారమునకు వ్రాత ప్రతులను తయారు చేయుటకై వీరినే నియోగించిరి. † "పతాను" పట్టణమునందున్న గ్రంథాలయములలో కెల్ల, ౧౨ వది పెట్టెల వ్రాత ప్రతులుగల హేమచంద్ర భాండారము, ౧౨౦౦ ల వ్రాత ప్రతులుగల తిరూగప్ప భాండారము, ౫౦౦ తటియాగల గ్రంథములుగల సంఘవినపాదన గ్రంథా గారమును మిక్కిలి ప్రామాఖ్యములై యున్నవి. ఈ సంఘవినపాదన గ్రంథా గారమునందు జైన మతము నకు సంబంధించిన గ్రంథములన్నియు, చాని భావ్యములు, చూర్ణములు, వృత్తులు సహితముగాఁ గలవు. జైన మతమును సారస్వతమును గూర్చిన పరిశీలనలను జేయు టకును, గుజరాతు దేశ చరిత్రకు సంబంధించిన ఆచారము

లను సంపాదించుటకును యీ గ్రంథము లమూల్యములై యున్నవి.

ఈ గ్రంథా గారమునకు పిమ్మట జపల్ మిరు నం దున్న పరశనాథ దేవాలయమునందలి భాండారము గొప్పది. దీనియందపూర్వములగుకొన్ని జైన మత గ్రంథము లేగాక, పన్నెండు, పదిమూడు, పది నాలుగు శతాబ్దముల యందు వ్రాయబడినట్టి సంస్కృత సాహిత్య కావ్యము లును, వైదిక గ్రంథములును అనేకముగా కలవు. బిల్వణ విరిచితముగు విక్రమాంక చరిత్రమును, * జలంధరు వాస్తవ్యులగు ఉపేంద్రవర్ష పాలకుడు రచించిన యశోవర్మ విజయము * ను నిచటనే ప్రథమమున సంపాదించబడి నవి. ఈ పంతులనుబట్టి యీ గ్రంథా గారములందు మత గ్రంథములనేగాక, తాళిక విషయములగు గ్రంథములను కూడ స్వీకరించి పెట్టెవారిని పుష్టముచున్నది.

పశ్చిమ సముద్రతీరమునందు కనకాజిల్లాలో "యవ ద్విధి" అను గ్రామమునందు జైన మత మొకటి కలదు. అందు గొప్ప వ్రాత ప్రతుల భాండార మొకటి గలదు. అనేక పూర్వ గ్రంథము లిక్కడ కనగగును. మైసూరు సంస్థానమునందున్న "శ్రమణబిర్ గోలా" అను ప్రదేశము జైను మతమున కొక ప్రధానస్థానము. చార్యవంశ్యుడగు చంద్రగుప్తుడే గ్రంథా గారమును దర్శించెనని చెప్పుదురు. ఇచటగల కొండమీద ౭౦ అడుగులు యెత్తుగల నల్ల రాతిబండమీద చెక్కబడి "గొంతిశ్వరు" ని విగ్రహ మొకటి గలదు. క్రీ. శ. తొమ్మిదవ శతాబ్దమున "చానుండిరాజు" చే నిది నిర్మింపబడియున్నది. ఈ కొండ క్రిందనున్న జైనుల విహారమునందు మంచి స్థితియందున్న గొప్ప గ్రంథా గారము గలదు. ఈ గ్రంథ ములలో చాలభాగము తటియాకులమీద పాలి, సంస్కృతము, కన్నడము, అరవభాషయందు వ్రాయబడియున్నవి. మైసూరు రాజ్యమునందే "హుంద" జైన విహారమునందొక సామాన్యమైన గ్రంథా గారము గలదు. ఇంతేగాక విశేషముగ వ్రాత ప్రతులను సంపాదించి భద్రముగ కాపాడుచున్న జైనపండితు లనేకు లీప్పటికిని పశ్చిమసముద్రతీరమునందు గలరు.

† Catalogue of Durbar Library of Nepal by Mahamahopadhyaya Haraprasad Sastri.
 * దక్షిణ దేశము నేలినటి చతురంజనకు : కనిమాంక్షని చరిత్రము.

౪ సభామంటపములు-గ్రంథాగారములు.

సన్యాసులకు నిలయములగు విహారములు, ఉపాశ్రయములు, మతములతో బాటు రాజుల సభామంటపములు గూడ గ్రంథభాండారములకెట్లు నిలయములగుచున్నవో, ఇదివరకే చెప్పబడినవి. ఈ సభామంటప గ్రంథాగారములయందు శౌకికవిషయములను గూర్చినట్టియు, శిల్పకళలకు సంబంధించినట్టియు గ్రంథములు విశేషముగ సేకరింపబడుచుండెను. నాలుగవ శతాబ్దమునుండియు వ్రాయబడుచున్న కావ్యము * లనుబట్టి చూచిన, ఆకాలమున రాజులు కవులను విద్వాంసులను విశేషముగ నాదరించుచుండినటుల గన్పట్టుచున్నది. కాని పదునొకండవ శతాబ్దమునవేలిన భోజనమహారాజయొక్క గ్రంథాగారమునకు పూర్వముండి సభామంటప గ్రంథాగారములను గూర్చిన ప్రశంస మన కచ్చటను గాను పించుట లేదు. మధ్యకాలమునందు రాజులచే పోషింపబడిన గ్రంథభాండారములకెల్ల నిదియే మోటియని చెప్పవచ్చును. ౧౧౪౦ సంవత్సరప్రాంతమునందు "సిద్ధరాజ జయసేనాచంద" మాళవదేశమును బయించి, ఈ గ్రంథభాండారమును అన్ని తాడునకు తీసికొనిపోయి అగటనుండినట్టి చాళుక్యగ్రంథభాండారముతో కలిపవలెనను. చాళుక్యరాజుల భారతీ భాండారమునుండి సంపాదించబడిన నైపథ్య ప్రతికే విద్యాధరుడు ప్రథమభాష్యమును రచించెను. మరియు "కామనూత్రము"ల నీ భాండారమునుండియే కైకొని, యశోధరుడు జయనంశ తీకను రచించెను. వైన శిష్యునివలె చాళుక్యరాజుల భారతీ భాండారమునందున్న నామాయణ ప్రతినుండియే ఒర్మనీ దేశమునందు "బాస్" పట్టణమునగుల విశ్వనిద్యాలయమువాగు స్వీకరించిన నామాయణ ప్రతి వ్రాయబడినది.

మన ప్రభుత్వమువారు చేసిన వ్రాత ప్రతుల పరిశోధన వలన ఆల్వారు, వికనీరు, బమ్మ, నీపాలు, మైసూరు

తంజావూరు లందుగల ఆస్థాన గ్రంథాగారములు బయలుపడి మిక్కిలి, గుంపయోగకాకు లయ్యెను. ఉత్తర హిందూస్థానమునందలి రాజులలో అనేకమందిని మన ముద్దీయులు వశపఱచుకొని గుంపును రాజపుత్రస్థానము నీపాలు ఒరిస్సా దేశప్రభువులను దక్షిణ హిందూస్థానమునందలి ప్రభువులను తమస్వాతంత్ర్యమును నిలుపుకొని భోజనమహారాజువలె కవులను పండితులను ఆదరించి మనవిజ్ఞాన మడుగంటకు డజేసిరి. రాజపుత్ర స్థానము, నీపాలు, కాశ్మీరము, తంజావూరు ఆస్థానముల యందు గల గ్రంథ భాండారములలో సంస్కృతమునందును యితర దేశభాషలందును గల అనేక వ్రాత ప్రతులను నేటికిని మనము చూచు చున్నారము. పదునెనిమిదవ శతాబ్ద ప్రారంభమునందు ఆంబరు రాజ్యము నధిష్టించిన పవాయ జయసింగు మహారాజు విజ్ఞానవ్యాప్తి కైమిక్కిలి పాటుపడెను. ఆయన జయపురము గల నిర్మించి కళలను శాస్త్రములను బోషించెను. వీధులన్నియు ఒకదాని నొకటి సమకొనియులయందు సమభాగములుగ భాగించు నటుల నిర్మించి పద్మనిపుకారము కట్టబడిన పట్టణము జయపురముతప్ప వేరెద్దియులేదు. విద్యాధరుడను నామముగల వెంగదేశజుడొక డీరాజువగ్గులు నుండెను. రాజువేయు శాస్త్రవిషయక ఉద్యమములన్నిటియందు తిడు సహాయకాణియై సమర్థతతో నెఱవేర్చుచుండెడి వాడెను. ఆయన సహాయము ధీల్లీ, జయపూరు, ఉద్దయని వారణాసి, మధురాపట్టణములయందు దీరాజు నక్షత్రములను మాచటకు పలయుసాధనములతో నమస్కరించిన మందిరములను గట్టించెను. ఆమందిరములయందు గుంపయోగింపబడిన పరికరములన్నియు ఆయన చేస్త్రము గుగ కనిపిట్టబడినవి. అందుచే చేయబడిన పరిశోధనలు గొప్పపండితుల గుగూడ ఆశ్చర్యమును గొల్పినవి. ఆయన శ్రేణిగణితశాస్త్రమును, త్రికోణశాస్త్రమును, సంవర్ణమానమును సంస్కృతమునందు వ్రాయించెను, మనదేశదురదృష్టవశము చేత నీ జయసింగు మహారాజు స్త్రీలొలుడైతన రాజ్యమును

* దీనిని వశములనెదరు.
 † Buhler's Indian Paleography p. 99
 ‡ ఈ రాజులవేర్లు వికాలవేవుడు, విశ్వమల్లుడు (క్రీ. శ. ౧౨౪౨-౧౨౫౨)
 X రాజపుత్రస్థానముం దున్నది.

గ్రంథ భాండారమును గూడ గోరపోయెను. మిగిలిన గ్రంథములు కొన్ని ఇప్పటికిని జయువుగ మునఁచును. శ్రోత్రియ బ్రాహ్మణుల యధీనమునం దున్నవి.

జోధపురము, బికనీరు, అల్వారుమహారాజుల గ్రంథ భాండారములు గూడ మిక్కిలి ప్రఖ్యాతవంతములై యున్నవి. జోధపురి గ్రంథాగారమునందు ౧౮౦౦ సంస్కృత వ్రాత పతులును మదితములగు సంస్కృత గ్రంథము లనేకము లు కలవు. ఇంతేగాక దేశభాషలయందు వ్రాయబడిన గ్రంథము లనేకవఁదలు కలవు. ఈ గ్రంథాగారము నందున్న వానిలో పురాణములు, మాహాత్మ్యములు, తాంత్రిక గ్రంథములు వెక్కులు కలవు. బికనీరు మహారాజయొక్క గ్రంథాగారమునందు ౨౦౦౦ సంస్కృత వ్రాతపతులు గలవు. అనేకతాబ్దములనుండి కాశ్మీర దేశము విద్యాధిదేవతను ప్రీతిగల సాసమై యున్నది. ఆ దేశమునం దిప్పటికిని సగస్వతీదేవి తన ప్రభుత్వమును నిరంకుశముగ సాగించుచున్నదని మనపండితుల నమ్మకము. రాజతరంగిణియను సంస్కృత గ్రంథమునందు జెప్పబడిన అనేకమంది కాశ్మీర దేశ కవుః గ్రంథము లింకను కాసరాకున్నవి. కావ్యములేగాక, శాస్త్రములు — అందు ముఖ్యముగా వ్యాకరణశాస్త్రము, ఆలంకారశాస్త్రములు ఈ దేశమునం దనేకవందల సంవత్సరముల నుండియు అభ్యసించబడుచున్నవి. అథ్వణవేదము సభ్యయనము జేసిన పండితులనేకమంది యిప్పటికిని యీ దేశమునందు మాత్రమే కలరు. చరిత్రాత్మకముగు “రాజతరంగిణి” యను నుప్రసిద్ధ గ్రంథము ఇచ్చటనే దొంకినది. ఈ దేశ ప్రభువులు మన సారస్వతైశ్వర్యమును గుఱతొంగి నేటికిని దాని పోషణమునకై స్వవిధముల దోడ్పడుచున్నారు. ఈ రాజు తన ఆస్థానమునం దనేక పండితుల నేర్పించి దేశముయొక్క ఖలుస్థలములందు గల సంస్కృత వ్రాతపతులను ప్రతులను వ్రాయించి దెప్పించి తన గ్రంథాగారమునందుంచుచున్నాడు. ఈ రాజయొక్క గ్రంథాగారము “జుమ్మా” పట్టణమునం దున్నది.

ఈ రాజు వారణాసిపురమునందు కొందఱు పండితుల నుంచి, ప్రాచీనులగు వ్రాతపతులు అమ్మకమునకు వచ్చినపుడెల్ల వానిని క్రయమునకు దీసికొని, యిప్పటికిని తన భాండారము నభివృద్ధి జేయుచుండును. కాశ్మీర

దేశమునందు వ్రాయబడిన వ్రాతపతులన్నియు మిక్కిలి సొంపుగ నుండును. అవి పుష్పలతాదులతోడను విపరీతములగు సంకేతాక్షరములతోడను, అంచులయందు పట్టిలతోడను చరిత్రాత్మకములగు బొమ్మలతోడను అలంకరింపబడి తో. తో బైండు చేయబడియుండును. వానిని ఈ కాలపు గ్రంథాలయములయందువలెనే బీరువాలయందు భద్రముగ నుంచెదరు.

ఉత్తర హిందూస్థానమందెల్ల ప్రాచీనత చేతనేమి ప్రాముఖ్యత చేతనే, వన్నె కెక్కియున్న గ్రంథ భాండారము నీ హిందూస్థానమునందు గలదు. గుప్త ప్రభువుల కాలమునాటి వ్రాతపతులు గలవు. బౌద్ధమతమునకును, జైదికమతమునకును గూడ నీ హిందూ దేశమునం దాశ్రయము గలదు. మహాత్మదీయులు దేవాలయములను మఠములను గ్రంథాగారములను కగులఁబెట్టఁ జొచ్చినప్పుడు, జనులు చేతనే నెఱవఱచు ఆమూల్య గ్రంథము లనేకములను యీ దేశమునకుఁ గొనిపోయిరి. అందుచేతనే అతి ప్రాచీనములగు అపూర్వ గ్రంథములనేకములు యీ దేశమునందు దొఱకినవి. ఈ గ్రంథాగారమునందు కాకితముల మీఁదను నాటియాకుల మీఁదను వ్రాయబడిన ౫౦౦౦ ల వ్రాతపతులు గలవు. ఈ రాజ్యము నేలిన ప్రభువులెల్ల దీని నభివృద్ధిపఱచుటకు సదా పాటుపడుచున్నారు. ఈ దేశ శీతోష్ణస్థితి వ్రాతపతులు చెడిపోవఁడ నుండుటకు మిక్కిలి సహాయభూతముగ నున్నది.

దక్షిణ హిందూ దేశమున, తంజావూరు రాజుల గ్రంథ భాండారమును, మైసూరునందున్న సరస్వతీ భాండారమును దక్షిణ హిందూ దేశమున ప్రాముఖ్యములై యున్నవి. వీనియందు తంజావూరు గ్రంథాగారము మిక్కిలి ముఖ్యమైనది. ప్రసిద్ధమునందఱిటను తంజావూరు గ్రంథాలయము గొప్పయ్యెను, ప్రాముఖ్యమైనదియు నని* బర్నెలు దొరగారు చెప్పియున్నారు. తంజావూరును తెలుగు నాయక ప్రభువు లేకున్నప్పుడు పదునాఱవ శతాబ్దాంత్యముననో, పదునేడవ శతాబ్ద ప్రారంభముననో ఈ గ్రంథాగారము ప్రారంభింపఁ బడినది. ప్రథమమునం దారాజులు తెలుఁగులిపియందు వ్రాయబడిన సంస్కృత గ్రంథములను సంపాదించి నారంభించిరి.

పదునేమిదివ శతాబ్దమునం దీ దేశమును మహారాష్ట్రులు జయించిరి. అప్పటినుండియు గ్రంథ సంపాదన

యందగ్రిద్ద ప్రబలెను. ఇప్పుడు గ్రంథాగారమునందున్న సంస్కృతవ్రాతప్రతులలో చాలభాగము శగభోజ మహారాజు వారణాసీపురమునకుబోయినప్పుడు (౧౮౨౦-౩౦) సంపాదించబడినవియే యైయున్నవి. దేవనాగరి, నందినాగరి, తెనుగు, కన్నడము, గ్రాంధి, మళయాళము, బంగాళము, పంజాబీ, కాశ్మీరము, ఓఢ్రము, అరవము, అను పదునొకండు భాషలలో వ్రాయబడిన గ్రంథముల గ్రంథము లీగ్రంథాగారమునందు గలవు. భారతవర్షముయొక్క అన్ని భాగములనుండియు సంపాదించబడిన గ్రంథములును నిందుగలవు. సంస్కృత గ్రంథములయొక్క భిన్నపాఠాంతరము లీగ్రంథాగారమునందుగలవు. ఈవిషయమునందు దీనితో సాటిరాతిగినది మఱియొకటిలేదు. తంజావూరు గ్రంథాగారము

నందున్న గ్రంథములను సంపాదించుట కేడులక్షల యేబదివేల రూపాయలైన వ్యయపడియుండునని డాక్టరు బర్నెట్ దొరవా రభిప్రాయపడుచున్నారు. అపూర్వములగు ఆంధ్రభాషాగ్రంథము లనేకము మన కీగ్రంథాగారముననే దొరికియున్నవి. ఇంకను అముద్రితములగు ఆంధ్రగ్రంథము లనేకములు తగ్రంథాలయమునందు గలవు. వానికి ప్రతులువ్రావించి ఆంధ్రదేశమధ్య భాగమునందుండు ఏగ్రంథాలయమందైన జాగ్రత్తపెట్టి ఆంధ్రులకు అందుబాటునందుంచుట అత్యంత అవశ్యకమై యున్నది.

మైసూరునందున్న సరస్వతీ భాండాగారము పదునెనిమిది వత్సరములక్రిందట అగ్ని దేవున కాహుతియాయెను.

శ్రీ సరస్వతీనిలయ వార్షికోత్సవము, ధర్మవరము

ఫిబ్రవరి నెల రివ తేదీ మధ్యాహ్నము ఈసభ మిక్కిలి జయనాదముగ జరిగెను. అనంతపురము, పెనుగొండమండలి ప్రముఖులగు న్యాయవాదులును కాలేజీ పండితులును, అనంతపురం నైన్మాలు ప్రధానోపాధ్యాయులును, ఇతర మండల ప్రముఖులును, డిస్ట్రిక్టు ఎడ్యుకేషనల్ కాన్సిలరు శ్రీమతి ఉత్తా నుందరమ్మగారు మొదలగు వారీనుతల్లులును పలువురు సభకువిచ్చేసి యుండిరి. దివాన్ బహదూర్ టి. రామరావుగారు ప్రారంభమున కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారి గుణగణముల ప్రశంసించుచు వారి సామర్థ్యమును వెల్లడించుచు అట్టివారు సభ క్రాసనాధిపతు లగుట కంగీకరించుట సరస్వతీనిలయ సభ్యుల పుణ్యమని చెప్పి రెడ్డిగారిని సభాధ్యక్షత వహింపఁ బ్రార్థించిరి.

రెడ్డిగారి యుపన్యాసము.

“నేను పండితుఁడను గాను. కావలయునను కోరిక యు నాకు లేదు. మనలో పండితు లనేకులు గలరు. కాని పాండిత్యమునకంటె ముఖ్యముగా కావలసినది రచనా శక్తి. లైబ్రరీలు (పుస్తక భాండాగారములు) పెంపొందించవలసినది పాండిత్యము గాదు ఉన్న శక్తి నెట్లు వినియోగించిన జనులకు మేలు కలుగునో అట్టి అభ్యాసములను కలిగించవలెను. ఈ కాలమున బాతీయతా భావము ప్రబలు చున్నది. జపాన్, ఫ్రాంసు, అంగోరా మొదలగు నాగరికత దేశములలో మతి

సాంఘిక విభేదము లెన్నియైన నున్నవి. కాని ఆదేశములలో నందఱ నొక్కటిగా కట్టివైచు బాతీయతా భావమున్నది. ఇతర దేశీయుల వ్యవహారములలో పాల్గొనుచు ప్రత్యక్షముగా స్వదేశ లాభమును గడించు విధానమును మనము నేర్చుకొన వలయును. ఇతర దేశీయులు తమ దేశోన్నత్యమును దృష్టియందుంచుకొనియే పనులు చేయుచుండుట. విదేశీ యందంతటను మనకు తెలిసి నట్లుగ త్వరలోనే ఆకాశ నిమానములు వ్యాపించినవి. అందునకు కారణము యుద్ధమునందు తమ దేశము పైచేయిగా నుండవలయునని వారిలో నొక్కొక్కరును భావించుటయే. మనము దాస్యభూమిలో నున్నాము. కావున ఇతరులకంటె మిన్నగా నుండవలయు నను భావము మనలో దట్టముగా లేదు. మనలో బాతీయత లేదు. ఎదుటివారి నాదర్శముగా గొని కాశ్యతాభివృద్ధి మార్గములకు ప్రయత్నించుటలేదు. లైబ్రరీలు ముఖ్యముగా బాతీయతను ప్రోత్సహపరచవలయును.

మానవుని యభివృద్ధికి కావలసిన సాధనములు రెండు. జ్ఞానము మొదటిది. ఇది మంచి ఇదిచెడ్డ, ఇది సక్రమము అని అర్థము అను వివేచనాశక్తి యున్న గాని మనశీలము చెక్కబడదు. రెండవది ఆచరణ. జ్ఞానము కలిగినను దాని ననుసరించి నడచువాని కొద్దిమంది. సత్యము, ధైర్యము మంచిగుణము లని అందఱు నెఱుగుదురు. కాని వారి నాచరణలో నుంచువారరుదు. నీకుటులు సహజముగా

ధైర్యకాలరు. కాని వారు ధైర్యమును గుఱించి యుపన్యాసము నియ్యబాలరు. వ్యాసమును వ్రాయలేరు. కావున జ్ఞానము కలిగియుండుట వేఱు; దాని ననుసరించి ప్రవర్తించుట వేఱు. దేశీయులయొక్క శీలమును జాతీయతా భావమును పెంపొందవలయునన్న జ్ఞానము ననుసరించి ప్రవర్తించ వలయునను ధైర్యమును, సత్యసంకల్పము నుండవలయును. ఇతర దేశములలో నీ లైబ్రరీ లెంత పని చేయునూ చెప్పెదను.

జ్ఞానమునకు ఉత్పత్తి, వ్యాపకము నను నెండు దశలు కలవు. మహనీయులచే గొప్పసంగతులను వినినప్పుడు జ్ఞానము ఉత్పత్తియగును. కవులును మహనీయులును తమ ప్రతిభచే జ్ఞానమును సంపాదించురు. సాధారణులమగు మనము అట్టివారిచే సంగతులను విని జానిని వ్యాపింపజేయునగు. ఇప్పుడున్న విషయములకు వ్యాపకము బాగుగ జరిగిన గాని క్రొత్తసంగతు లుండయింపవు. మన ఆయుర్వేద వైద్యులవలె నున్నది. మూసిపెట్టినచో జ్ఞానము వృద్ధిచెందక నశించును. ఎప్పుడు దాచిపెట్టబడినదో అప్పుడే జ్ఞానముయొక్క నూతన వికాసము చచ్చిపోయినది. నూతన సృష్టి ఇప్పుడున్న వానిపై ననే యాధారపడియుండును. కావున మనకు తెలిసిన సంగతు లెంత త్వరితగా దేశమున వ్యాపించిన నంతమేలు. మనదేశపు పరిచయముగల ఆమెరికను డొకడిట్లు చెప్పెను: "హిందూ దేశములో నేడైన యొక క్రొత్తసంగతి వ్యాపించుటకు 75 సంవత్సరములు పట్టును. ఆమెరికాలా నద్దానికి 6 నెలలు చాలును." వేడి నీరుత్రాగుట మంచినది యొకరు నేడు సిద్ధాంతీకరించి రనుకొనుదు. ఆ సంగతి మనదేశీయుల కందఱకును తెలియుటకు 75 యేండ్లు గావలయునట! ఏమందురా? ఆమెరికాలా ప్రతి గ్రామమున నొక లైబ్రరీ యున్నది. కాని లైబ్రరీలలో నెన్ని పుస్తకము లున్నను వాక్కములమున గాని జ్ఞానము వ్యాపింపదు. అందుకొకకై ఆమెరికను లైబ్రరీ రీలలో వారమున కొకటి రెండుపన్యాసములు జరుగుచుండును. మనవారికిను ప్రాచీనములైన భక్తి, భగవద్గీత, రామాయణములగుఱించిన యుపన్యాసముల పెట్టుకొనుచుండురు. ఇట్టి విప్పు డనవసరములని చెప్పక తప్పదు. ఏమందురా? మన మొక్క జాతివారము కనుక ఇంచుమించుగ నందఱిలోను ఇట్టి భావములు ప్రసరించి యుండును. వానినే పదిచోట్ల పదిమారులు విర్ణించినచో లాభములేదు. భారత భాగవత రామాయణములు మన జాతీయత్రావృక్షమునకు మొదలు వంటివి. ఎల్ల

కాలము వానికే ప్రదక్షిణము చేయుచుండుటలో నుపయోగములేదు. కాని అవృక్షమునను కొమ్మలు, చిగుళ్లు, ఆకులు, పుష్పములు, కండ్లు నుదయింపజేయవలెను. 10 వేల యుపన్యాసములైనను యిప్పుడున్న మీభక్తి కెచ్చుగాదు. లేనివారి కుదయింపదు. చెప్పవచ్చిన దేమన. క్రొత్తసంగతులను జనసామాన్యమునకు వ్యాపింప జేయుటే లైబ్రరీలకు ప్రధానకర్తవ్యమని. భక్తి, బాల గంగాధరతీలకులను మాటిమాటికే ప్రదర్శించుటకంటె ఆధునిక దేశచరిత్రలవిషయము సర్పించుట లాభకరముగా నుండును. ఇతర దేశముల పరిపాలనమును గుఱించియు వారి సంఘనిర్మాణమును గుఱించియు నప్పుడప్పుడుపన్యాసముల నుంచుకొన్నచో జనులకు నిజమగు ప్రబోధ ముండయించును. గ్రామపుకొభివృద్ధిని గుఱించి నే నెక్కువ ప్రచారమును జరుపదలచినాను. అందఱును ధర్మవరమువంటి పట్టణములకు వచ్చి యుపన్యాసములను వినిపోవుట సాధ్యముగాదు. మనదేశములో గ్రామముల సంఖ్య హెచ్చు. ఇంకను మనవారికి శుక్తి ప్రమాణము. కంటిలోకంటె చెవితోడనే వారు జ్ఞానమును సంపాదించురు. కావున విద్యాపంతులు వర్తమానము నకు సంబంధించిన రెండుపన్యాసములైనను నెలనెలకు నేదో యొకగ్రామమునకు పోయి యిచ్చునట్లు శపథము చేసికొని పనిచేయవలెను. కడచినసంగతులే పలుమారు పారాయణముచేయుట వృథాప్రయాస. భూతము మనల పట్టియేయున్నది. ఆభూతమునే మరల మరల నాహ్వానించుట పనికిమాలిన పని. వర్తమానమును గలిపి భవిష్యత్తునకు దారి చూపవలయును. నానాటికి నభివృద్ధిచెందుటయే మన యాదర్శముగా మండవలయును. మనముగూడ కాలప్రవాహముతో పోవలయునుగాని స్తంభించి యొకచో కూర్చున్నచో ఇతర దేశీయుల పరిహాసమునకు పాత్రులగుదుము.

లైబ్రరీలలో గ్రంథములైనను వర్తమాన శాస్త్రములను గుఱించి హెచ్చుగా నుండవలెను. లైబ్రరీల యుద్దేశ్యము జ్ఞానవ్యాపకముగాని పాండిత్యప్రకటనము గాదని తొలుతనే మనవిచేసికొంటిని. విద్యావ్యాపక శాఖ లితర దేశములలో గలవు. గ్రామ గ్రామము లోను సభలు చేసి వారు బోధింతురు. ఇందునకు పాండిత్య మనవసరము. అందరకు నుపయోగపడునది పాండిత్యముగాదు. పై సంఘములవారు నూరారు మంది యుపన్యాసకులను తయారుచేసి గ్రామములకుపంపెదరు. వారికి కావలసినది సామాన్యజ్ఞానము. అట్లే లైబ్రరీ

లలో గూడ పోణిని, పతంజలి వ్యాకరణము లుండ పనిలేదు. వానికి స్థానము కళాశాలలు. వార్తా పత్రికలు, వర్తమాన పరిస్థితులకు సంబంధించిన గ్రంథములును లైబ్రరీలలో నుండవలయును. వచ్చు నాదాయములో సగ మైనను వార్తాపత్రికలకు వ్యయము చేయుటదోషముగాదు. కళాశాలలో పోషించిన గ్రంథములును లైబ్రరీలలో నవీన గ్రంథములు నుండుట న్యాయము. పూర్వపు కవులు గతించిపోయిరి. వారికి సంపాదనావశ్యకత లేదు. వర్తమాన కవులకు పోషాహము కావలసి యున్నది. కాని మన వెప్పుడును తిక్కన కవిత్వము నకే తల ఆడించు చుండినచో శుష్కించి పోవుచున్న వర్తమానకవుల మాటయేమి? ఇదియో భాషానేమి? లైబ్రరీలుకొంతవట్టుకు కొత్తకవుల నాదరింపకున్న నవియుండి ప్రయోజన మేమి? వారికి వ్యర్థులవల్ల పోషణము తక్కువ. లైబ్రరీలుగూడ ఉచితముగా గ్రంథములుకావ లయునన్న వారిగతియేమి? ఒక్కడు నూరు లైబ్రరీల కుచితముగా పుస్తకముల నిచ్చుట కష్టము. నూరు లైబ్రరీ లొక్కని పుస్తకముల కొన్నచో వానికంతయో సాహాయ్యము చేసినట్లుండును.

ఇదివఱకు నెట్టిజ్ఞానము వీనివలన విస్తరింప వల యునో చెప్పితిని. ఇట్లు జ్ఞానమువిస్తరించినను దాని నాచ రణకు దెచ్చు ధైర్యమును ఉత్సాహమును ప్రజలకు గలి గింపవలయును. విద్యావంతులు ఈ యాదర్శకములను తమ జీవితచరిత్రచే నుదాహరింప బడవలెను. విద్యా వంతులు మేలైన పద్ధతులలో నడచుకొన్న సేగాని విద్యకు విలువయుండదు. మొదట నేను చెప్పినట్లు ధైర్య మును గుఱించి యుపన్యాసము జెప్పిన జాలదు. దానిని ప్రకటించుటకు అనుభవము గావలయును. దక్షిణసాంద్రా స్థానములో మొదడు అభివృద్ధికి వచ్చినదిగాని చేతలు రాలేదు. దేశభక్తియంద అకున్నది కాని దాని నాచరణకు తెచ్చినదా ఫలితము? లోకలు బోధులలో మీదేశభక్తి దైవందినముగా నెట్లుభివృద్ధి యగుచున్నదో కనుగొను పరీక్ష కిప్పుడెక్కువ యవకాశ మున్నది. అనగా నిప్పుడు మీసంకల్పములను అనుభవ మునకు తేవచ్చును. అదిలేని వట్టి సంకల్పమును జ్ఞాన మును నిష్ప్రయోజనము. 1. జ్ఞానమును విస్తరింప జేయు వలయును. 2. దాని నాచరణకు దేవలయుననుటే నా యుపన్యాసమునందలి సారాంశము. మీరు కీర్తిని దేశ మున కభివృద్ధిని గడింతురుగాక యని కోరుచు పరమేశ్వరుని ప్రార్థించుచున్నాను."

పిమ్మట బాలికా బాలుగకు పఠనపరీక్షలు జరిగెను. అందులో నుత్తీర్ణులైన వారికి పుస్తకములు బహుమాన ముగా నియ్యబడెను. బి. శ్రీ. శ్రయాగ వెంకట రామ శాస్త్రిలు గారు దేశభాషలను గురించియు, క్రీమతి ఉత్తానుందరమ్మ గారు పతిభక్తిని గురించియు, మ. రా. శ్రీ. వై. యస్. హనుమంత రావు గారు ప్రకృతిసుండి నేర్పు కొనదగిన విషయములను గుఱించియు నుపన్యాసించిరి.

తర్వాత కెడిగారు తమ యుపసంహారోపన్యాసమున నిట్లుచెప్పిరి:

“నేటిదినము ఈపురవాస్తవ్యుల కాశలము చేతను కమిటీవారి శ్రద్ధచేతను నీయుత్సవము శ్లాఘాపాత్రము గా జరిగింది. దానిని గురించి పొచ్చు చెప్పట ముఖ స్తుతియగును. ఇది సర్వాంగబంధురముగా నడచినది. కార్యక్రమము మిక్కిలి శాంతముగా నడిచినది. సభాస దులను ఉపన్యాసకులను వందనములు. గ్రంథాలయ ములనుగురించి యిదివఱకే చెప్పితిని. అది వర్తమానపత్రి కల దెప్పించి నవీనజ్ఞానమును చుట్టును వ్యాపింపజేయువ లసినది. పాండిత్యమును గడించుటకంటె ప్రజాధర్మము లేవియో, ఎట్టిరీతుల నడవడిని విస్తరింపజేయు వలయునో తెలిసికొనుట ముఖ్యము. ఈకార్యముల నడపుటయందు అవలంబింపవలసిన యుపకరణముల జెప్పితిని. ఉపన్యా సము లిప్పించుటయు గొప్పవారు లేనప్పుడు ఉన్నవారి తోనే వారికి వారికి తెలిసిన సంకతులం జెప్పించుటయు ముఖ్యమైన పని. కలెక్టరులు మొదలగు నుపాధ్యక్షుల నాహ్వానించి రాజ్యాంగ పద్ధతులను వారినండి వినవల యును. లోకలు బోధుల నేవిధముగ సంస్కరించిన వాని నుండి లోకోపయోగ మగునను సంగతి యోచింపవలెను. ఇతర దేశ రాజ్యాంగ పద్ధతులను అన్నిజాతులకును సా మాన్యమైన ప్రజల హక్కులును ప్రజల ధర్మములును చర్చించుట మేలే. గ్రంథములను, పత్రికలను తెప్పించి పెట్టిన చాలదు. వార్తాపత్రికలలోని అంశములను చదివి వినిపించవలయును. విద్యార్థులును వకేళ్ళును నెలకొక్క గ్రామమునకైన పోయి యుపన్యాసము లిచ్చున క్షేర్పణ చుకొనవలెను. ఈపద్ధతి మందిదని గాంధీగారుగూడ చెప్పిరి. పద్ధతిమంచిదనిన చాలదు. ఆచరణకు తేవల యును. మామిడిపండు పేరులను అనురములో వర్ణించిన నోటికే రుచిరాదు. ఇంతకంటె విశేషములు చెప్పి నక్క రలేదు. మీరు నన్ను గౌరవించినందుకు మీమేలును మరువను. ఈగ్రంథాలయము క్రీమక్రీమముగా నభి

వృద్ధి జేసి మనదేశము నావరించిన అజానామిరమును వెలుతురుగాను ఉండుగాక యిది నేవుని ప్రార్థించు బోగొట్టుటకు దీపములో దీపముగాను, వెలుతురులో చున్నాను”

భాండాగారములు—పుస్తకములు

కృష్ణామండల ప్రాథమికోపాధ్యాయ విదవ మహాజనసభ కధ్యక్షులగు విస్వన్న కేట గుండేపల్లి జమీందారులు శ్రీమితే గంగరాజుగారు తమ ప్రారంభోపన్యాసమందు ఇట్లు నుడివిరి:—

ఈమధ్య మనదేశములో భాండాగారములను గూర్చి మంచి ప్రయత్నము జరిగినది. గంధాలయోద్యమమును గూర్చి యొక్కవ ప్రయత్నము జేయుతలంపుతో స్థాపింపబడిన గ్రంథాలయముద్రాక్షరశాల వ్యాపార బాహుళ్యమునకు దిగి అసల్యద్యమమును విడిచి పెట్టినది. అంతటితో ప్రబోధములేక యాయుద్యమము క్షీణించుచున్నది. ప్రసిద్ధులగు పండితులు, కవులు, భాషాభిమానులు చెరి ఆంధ్రగ్రంథముల జాబితాను తయారు చేసి పత్రికలలో బ్రకటింపవలయును. అట్టి గ్రంథముల పట్టిక ప్రతిబాలపాఠశాలకు పంపి, అదివర కందున్న గ్రంథములలోను కావలసినవని జాబితాను, తాలూకాబోర్డు ప్రసిద్ధులకు, చెయిరుములకు, పాఠశాలమేనేజరులకు పంపిన యెడల 4-5 పంచత్సరములలో యేటేట కొన్ని గ్రంథముల చొప్పున గ్రంథభాండాగారము సంస్థానము చేయవచ్చును. ఆ గ్రంథభాండాగారము స్కూలునకును, ప్రజలకును పనికివచ్చు ఫలమందుంచినయెడల గ్రామస్థులే అనేక గ్రంథముల సాచితముగా నిచ్చుచుందురు.

పుస్తకములు

విద్యాధికారులలో డైరెక్టరు ఏమియు పుస్తకములు వ్రాసినట్లు గానవించును. ఇక ఇనస్పెక్టరు తజచావ్రాసి వాని వ్యాపకమునకై ప్రయత్నించుచున్నాను. ఇనస్పెక్టరులో భాషాపరులు బాలురకు చెప్పదగిన మహోత్సాహమైన ఉపదేశమున్నయెడల వా రట్టిదానిని వ్రాసి తాలూకాబోర్డు ప్రసిద్ధులకు పంపినయెడల వారట్టి దానిని ముద్రించి స్వల్పమూల్యమునకు ఉపాధ్యాయుల కిచ్చుటయు అది బాలావబోధమై అత్యవసరమైన యెడల ముద్రాపకు లెల్లరు ప్రచురించు నట్లు చేసినపక్షమున నా ఇనస్పెక్టరు వేర ఆసంప్రదస్తాయిగా ఉండును. అప్పుడు

మహోత్సాహ విషయములు బయటకు వచ్చును. నేటికి వలె తఱచోపరిండములుగా గ్రంథములు ప్రచురింపబడవు. బీదబాలురు మోయలేనన్ని గ్రంథములు నియమింపరు. ఇనస్పెక్టరులకు వార్షికముగా గ్రంథవిక్రయము వలన వచ్చుదానిని జూచి విద్యావంతులగు వారికి జీతములు వృద్ధిచేయుటకై యోజింపవచ్చును. ఇనస్పెక్టరునకు పుస్తకవ్యాపారము లేకుండిన యెడల ఉపాధ్యాయునికేని ఉండదు. గురుపదవి మరల పూజ్యవంతమై యుండును. భారతదేశమందు గురుపదవి కెన్నడును ఖచితమైన జీతము లేదు. ఆతనిస్వార్థంత్రయమింత పంకుచితముగా నెన్నడును లేదు. ఆపదవి పూజనీయముగా ను వినగాని విద్యార్థుల కాగురువునందు పూర్వపురీతిగౌరవము గలుగదు. యేటేట లక్షలకొలది రూప్యములు గ్రంథములక్రేద వ్యయముచున్నవి. పాఠ్యపుస్తకములు సంస్కృతిగానైన చెప్పబడుటలేదు. రామా మణి, భాగవత, భారతాదిగ్రంథ భాగములు, మహానుభావులు వ్రాసిన పంచ గ్రంథములనేక మున్నవి. వానికి కాపీలైటులేదు. ముద్రాపకులు వానిని ముద్రించి మిక్కిలి తక్కువవెలకు పోటీగా నియ్యగలరు. అందువలన పుస్తకవ్యయముతగ్గును. బీదబాలురు సురక్షితులగుదురు. బజారులో 400 షేజీలగ్రంథములు 0-8-0 ల కమ్మబడుచుండగా స్కూలువిద్యార్థికి 100 షేజీల గ్రంథములు 1-0-0 అమ్మబడుచున్నది. ఇది టైక్స్టు బుక్కు కమిటీ ఇనస్పెక్టరు, గ్రంథకర్త కలియుటవలన గలిగినదందుగ. ఎంతకాల మీ బీదదేశము భరింపగలదు?

5 ఏండ్లకుండి ఉపాధ్యాయుల జీతము లెక్కువ చేయుమని అంద టైకకంఠ్యముగ నుద్ఘోష మొనర్చుచున్న యీ సమయమున, మధుర ఉపాధ్యాయ మహాజనసభా అధ్యక్ష కాభిభాషణములలో ఉపాధ్యాయుడు వర్తకుడుగా పాఠశాలఅంగణిగా మారుచున్నదను అపస్వరము వెలువడుటచేత ఆకారణముఅనారసి, ఔగాముల నిశ్చయించుటకై యీవిషయము నింతవిపులముగా విమర్శించినందులకు మహాజనులు మన్నింతురు గాక!

గ్రంథాలయోద్యమము

గ్రంథకర్త: యాతగిరి లక్ష్మీ వేంకటరమణ

వెల రు 0-8-0

ఇందు 1. ధర్మ గ్రంథాలయ స్థాపన. 2. ధర్మ గ్రంథాలయ పాలనము. 3. ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయోద్యమము. 4. ప్రాచీన గ్రంథాలయములు — హిందూ దేశము. 5. బరోడా గ్రంథాలయోద్యమము — ఉద్యమ ప్రారంభము. 6. బరోడా గ్రంథాలయోద్యమము — కేంద్ర గ్రంథాలయము. 7. బరోడా గ్రంథాలయోద్యమము — ఉద్యమ నిర్మాణము. 8. గ్రంథాలయోద్యమము — విదేశ గ్రంథాలయములు. 9. గ్రంథాలయోద్యమము — ఇంగ్లాండు దేశము. 10. గ్రంథాలయోద్యమము — అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రములు — అను పది అధ్యాయము లున్నవి.

గ్రంథాలయోద్యమమునుగూర్చి వివరముగా దెలుపునట్టి గ్రంథము. బరోడా గాయక్వారుగారి పటము ఇందుగలదు. ప్రతిగ్రంథాలయమును, గ్రంథాలయోద్యమాభిలాషియు తప్పక చదువవలసినది.

వలయువా రిట్లు వ్రాయవలెను:—

ఆంధ్రదేశ గ్రంథాలయ సంఘము,

బె జ వా డ.

మీ కేపుస్తకము కావలసినను

వైంకటరామ కంపెనీ.

పుస్తకములపాపు

బెజవాడ

అనివ్రాయవలెను

ఫ్రెండ్స్ కంపెనీ, బెజవాడ.

మా కంపెనీ కొత్తడాబ్బాలోనికే మార్చబడినది

అన్నివస్తువులు సరసమైన ధరలకు కావలయుననిన ఫ్రెండ్స్ కంపెనీ కొక సారి దయచేయుడు. ఫౌంటెన్ పేనాలకు, తలనూనెలకు, సెంటులకు, తెలుగు పుస్తకములకు, సిగరులైటులకు, యెలెక్ట్రిక్ దీపములకు, లేసులకు, పన్నీరుబుడ్లకు, గ్లాసుసామానులకు ఫ్రెండ్స్ కంపెనీకే వెళ్ళుడు.

తొట్టివైద్యము.

కూనెగారి "అభినవవైద్యశాస్త్రము, ముఖ్యవైఖరీవిద్య, రోగాలోగ్యవివేకము, శిశుపోషణ" అను 4 గ్రంథములలోని సంగతులన్ని సులభశైలిని వ్రాయబడినది. తొట్టిన్నాసములను గురించి వేకొక గ్రంథము చదువనక్కరలేదు. 7 సంపుటములు. 36 అధ్యాయములు. 400 పుటలు. చక్కనిబైండు. వెల 1-0-0. (ప్రకృతి చందా దారులకు 2-8-0)

అడ్రెసు:—

మేనేజరు,

ప్రకృతి ఆఫీసు, బెజవాడ.

ఆంధ్ర గ్రంథాలయ ప్రెస్ (లిమిటెడ్) యందు
క. కోదండరామయ్యగారిచే ముద్రించి ప్రకటింపబడినది.

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	RSVM01A 127
పుస్తకం పేరు	అంబాలాను సర్వస్వము
తారీఖు	7/6/29
ముందు లభ్య	Yes
వెనుక లభ్య	Yes
మొత్తం పేజీలు	43
పెద్ద సైజు పేజీలు	110
భాష పేజీలు	1
లేని పేజీలు	
కయారు చేసినది	Sandhya
పేజీలు విడదీసినది	Sandhya
స్కాన్ చేసినది	Sandhya
పరీక్ష చేసినది	PRAGATHI
పేజీలు పరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడింది	
తప్పులు	No
పరిస్థితి	Good